GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY
INDEXING FOR TELUGU MANUSCRIPT

Sl.	Particulars	Details
1	Language	TELUGU
2	Material	Paper Mss.
3	Bundle Number	TEL B 0741
4	Work Number	D 1587
5	Page No (From... To)	1 to 40
6	Name of the Work	MUVVA GOPALA AND VENKATA VILLALA KIRTANALU
7	Subject	MUVVA GOPALA

MUVVA GOPALA KIRTANALU
and
VENKATA VITALA KIRTANALU

మువ్వ గోపాల కీర్తనలు.

వెంకట విఠలుని కీర్తనలు.

Transcribed from Sourastra Sabha
during — 1954 – 55.

Copied By.
T. E. Krishnama Chari.

Begining date : 8-7-1954.
Ending date 12-7-1954.

Compared By : 31.7.54.

1 T. E. Krishnama Chari.
2 A. V. Sanbhai Sharma.

యేమి సేతు నెయ్యమ్మ నే నేమి సేతునే
భామా రో భామా మువ్వ గోపాలుడేల రాడే యో యమ్మ
పద్దికా తోనను చెక్కిట గోరులుంచనై త్రి.నా
దిద్ది మదన శాస్త్ర మెల్ల దెలుపనై తి..
ముద్దు ముద్దు.. తనికి నేను మ్రొక్కనైతి ... పద్దిక రమ్మ
.. న్నవించి .... చిలా దేవో ..... మంచిదిగా ..
సుకుమ మాదలులు. గనుంచనైనా,
యుంచు కించుక నేనై .. కౌగలించనైతినా
లంచ.. కేవేల్ని వియ్యాని లాలించనై ....
మంచు పదును వంటి మనసు గనుక వాడించు రాదే వో ..
గుమ్మ!
చెలువ .. బా... క్రి శాయనై తి చ్యా .....
వాని మోమున మోము జేర్చనైతినా
కల.. మామువ్వ గోర పోల రమ్మని .. తినా
అలుకనా .... అలదా .. అతడింటు రాదా
.... త్రిపుట తాకడిదినే .... నవు
యెవ్వారికె వ్వరే ..
మ్రొక్కిట నవినవ ... గోపాలుని ..... దాచి రెవు ...
.... దినో యు ..... పొందుగ తెరుగని వానికెవ్వరు భా
గించి
ఆ. తక్కు నిది వాంటో ఆని. దానిల్లు కదలకుండగా నేసి
రోవో చెలియ
బలిమిని నా చాత.. తనో యెంతనై పంచుకో. చేసునే

చెలువు గాంచ వాని . రసాంగి తాళించి చెలు .. వగచేసిరె. ఓ
చెలియ
లేక వెల్లసు ... మువ్వ గోపాలుడు కలసుట చెలియ రాదు
అల నాకేల వాని వేలంచని కాళించి
చెలువగ చేసిరె ఓ చెలియ .

పున్నాగవరాళి.   ఆటతాళం.

పా॥ ఈ దక్కర్త బలవంత నాదరె
నీవేంద వదేవు దెవా
అ॥ సామాన్య . ల్లవిదు బ్రంహ్మ బరద బరహ
నెమహ యన్న వరహ యిల్ల బరదిదె
చ॥ అతిధి గళిగె అన్న నీడ్డ వనల్ల
మతి హా నవాగి నామరు కాగి దెవయ్యా॥
గతి యంద వెన్లో శ్రీ గరుడ గమన కృష్ణా।
అన్న పాన గళిగె అల్లగబ్యా నాగి
స్నాన సంధ్యా జపత పవను నీగి। దీనరక్షక నిన్న మానదల్లివె
నయాం దెశావ నంతె మనె మనె . . . తిరిగెద
యిన్ను వరు నిన్న హాసరు సంగ ... నిమన్న శిద యమాం దె
మన్మధ జనకనె అన్యా రాజ్బు రుకాకె
ఆదరిసు ... గతియన శ్రీ పురందర విఠల.

ముఖారి.

అడుగ రంహం అతనిపై యూరకె అలిగి నానడవె।
పడుచు తనము వాని మువ్వ గోపాలా రాణి యని ఆ
న పెట్టె। అడుగ రంహం॥
వానిపై లేనివి కల్పింప రాదె హా హా వానీత వెల్ల

వినగ వాని ఋందగ తాళదే నన్నింది తాం నేనె నా ఆనపెట్టె॥ అ॥
అలసి వచ్చి నాడము చుచు అనపాలిచ్చితె ఆరగించి
తలిరు బోణి మోహ విరుచి యుల్లు నన్నింది తాం నెనెనా ఆనపెట్టె॥
ఆకాకు తీరు దాని పాకిట నిలచి వే ధిలోని నన్ను . చి
తలపుమూల దాగి యున్నది తాం నేం నెనా ఆనపెట్టె॥ అ॥
పొలపు ఋఋ పుదానిచూపు . ఏక ముందరాకి వాని
తలచిచి నంబడి కనుగాం . నన్నాది తాం నాం నెనా ఆనపెట్టె॥ అ॥
కల. మువ్వ గోపాలుడు నన్ను కౌగిట జేర్చి అల్లనాని
కులుకు గుబ్బలకో మలన నన్నది తాం నాం నెనా ఆనపెట్టె॥ అ॥

బిలహరి.   చాపుతాళము.

చే పట్టు గావచ్చునా మీం లోమీరు చే పట్టు గావచ్చునా
యేపట్టుకైనా ను తొంచ తగు నిమ్మయ్ల యీ పట్టులోన మీం కిం
కతాళ మిటేక ॥ చే॥
అలిగి ఆవతక్కైన పాకలో కులా మురొందు రని లోక
పలుక మంది లేక ప.దంతే వింతై కలికి రో మీం రున్న ఘనత యెం
చు కోక ॥ చే॥
కోప మొవ్వరికైన రాదా బిగి కూడి యుండె వారు లేదా
మాపు వచ్చే మంటె ముంచిదవరాదరా . కోపా నికే ... పాంటవివరాద
కాము చు చేసిన వాతోటి లోకకమల . వారు . వారితో।
ప్రేమ సుంత లోక బిగి కారతనితో
భామా హవహా మువ్వ గోపాల సామితో॥ చే॥

కేదారగౌళ రాగము.

పోయీరమ్మా మా ముద్దు గుమ్మా
న్యాయమ గాదు వద్దండె నిలచేది వ్యారగాదు॥ పో॥

ఏలా కన్నీరు నించెవే యేమంటి కానవత్తువే
యాల వేడుక కానవే యీపొద్దు మంచి దినము ॥ ఏలా॥
తరుణి రావానితో . వె తరుము మాటలాడవె
తరువాత నడిచె బుద్ధి తానెటివ బాంధ్యాని ॥ ఏలా॥
కలసిన నాడె కలలాయె కలలోన ముద్దులాయె
పలుకూ . తె మువ్వగోపా యని మాహరాజు వలెనె ॥ ఏలా॥

కాంభోజి. త్రిపుట

యెమో వేరవెంబడక యెదురాడు చున్నాడు
ఏమి సేతునే చెలియా బావా రాలనా పైని యేమోహ్రమ్మునికి
పగవారు బోధించిరో యేమి జేసిరో
అడిగి యున్నాడని అలుక అలుక తీర్చగ బోతె
అలుకలో అలుకా యానె చెలియ జాణవన్నెడు
సద్దు కాయక బోతె పైబట్టి నను దీసెనె ఓ చెలియారో
అకొంట రావేవాని పైమ్రొక్కి వేడుక బోతె
మ్రొక్కింతలో మ్రొక్కా యనె చెక్కి నా కొందండె సఖియారో
వాడు నా చెక్కిటూ ముద్దిడి బోయెనే ఓ చెలియారో ॥ ఏమో॥

కేదారగౌళ. త్రిపుట

ఏమందునమ్మా యింతనె నెటుగానమ్మా
బావా రావ మువ్వ గోపాలుడె అన భామ
ఏమని చెప్పుదునే ఓ చెలియా
ప్రేమతో సొక్కి నా చెక్కిటా వెమారు నొక్కి
కామించి నను బిగియ కౌగలించెనె గాని
మోవిని మోవిన కట్టి ముద్దూ బెట్టడాయెనా ॥ ఏమం॥
వలపు మీతి మీరి నా వద్దకి వచ్చె నా కొండి కుబచని కమ్మో

నివెలసి గ్రొత్తకె గాని
కులుకూగుబ్బల పైని గోరుయుంచడాయె ॥ ఏమం॥
సరిపరిగతుల నమ్మి చాలపైని రతులా
యురవొందె మువ్వగోపాలుడె తెలనె గాని
సిరుతొండల పైని పైసొక డాయె ॥ ఏమ॥

బేగడ త్రిపుట

చెలికి కతే రా వాలియు వేరం చెల్లం కలవారతైన చెలులు యేవ
రిందు తేరు ॥ చె॥
ఒట్టు బెట్టినగాని వారి వివరంటివి
తిట్టినతికి ట్లెల్లా దీవెనాంటివి
పట్టు కొంటివి రానన్న బలిమిని గూడితివి ముట్టు నెలరు
ఫ్వ్వను
మెగవారు పూరతేరు నిందకొండి గట్టితివి నన్ను నాపనియే
మో
యుందనియ్యారు కూడు యికనేమిసేతు
ముందూ మా కులతిగి రారా మంత్రసానుల వద్ద
కుందర దనములు గూడి గుసగుసలనకముమునె ॥ చె॥
పూరికి పోయీ నా మొగుడం పుట్టినడినట్లాపై
యీరె యువనం గూడి యుఖ నిండె బాతె
కోరిన కోరిక తెల్లా కొన సాగె మువ్వగోపాల
నీరూపము ననెను నేకె కంటు మెుగవానీ ॥

తొందాని తొందాని తరతా యుదానిర్ తొందాని తొందాని
తరతా ॥

వందానీ వందానీ వొందిత్రందానీ తందానీ క్రైయిరీయుం
దాయింపా త్రీయారి వుందావె ముందావె.
నాయకవీ [illegible] మరందారి ఓట్లా వంద్యపెయానె వాలేవ్
వోరందా తాయురె యుంతందానే భకే యను వారేయం నే
యుష్వ దుక్కి వారందాయి కేయువుగంవారుబంటా
యువుగంవాలేకాలే యుం భృదృవేతు కాయుంవె ధారి
వాలెతీయుప యిరుకుబంపే యుంతు ణాధవాలెవా
యాగకేంద్రు నే కాయావంర దుంవాలె॥ వం॥
భృరందావె బుద్ధి తందాయా అరే పాయిరి కరుంబువాలేవ్
వొత్తే నాందా తురుంబు వాలే [illegible] వాల్తె. నాందావ్
[illegible] వె నెంద్య పెరంది రైరె కుత్తే వందా ఆరవది నా [illegible]
అర్యా వనావె వరదతంబవుడి నానంద్య కాలంవృరిందివాల్
బత్రకూంతితమ్మ కేష్తా వెపెరంది కట్లయు. తేడితిరుబుం
వంబవెత॥ తే వెవన్నిగభ్ర వూండు యిరావజన్ నా
మర నాఖయుందూరా కెవెవర్త కేనే కౌండూ ఖరదావ్వ
బురివహా వునివృత్తై కౌండు నావిరథంకుల నా
వానివాలే వందానీ హ్రావుగకే వానకి రావునివాలే వందా
నీ వోవనునాయిరం రావునివాలే వందానీ నేవుకనా
యిరఘురావనీ ఇదాలే వందానీ వందానీ॥
యొన్నాడే వాంవీక్లై కేగి యొన్నటే నైదా ఓట్లానే రావునీ
నైకే గంతతిట్లా వొరడే నాం నెయ్యి ంపాలుం వాలేరుం
వారి యుండలావొరతే॥ యొన్న॥
నా యుకవీ రావునావుం కేష్టై వొష్టై వాలేవొరడే
అయిరంనట్టత్రు వొరరు వంటి న్నావొరడే॥ యొన్న॥

మునెన్నె నెకౌంద్రెస్ట్రె నే యుం వాలేగవి [illegible] దుంత్రాయి
యిన్నె కేంటి వాంవీక్లై కె యేంటి కెదుత్రా॥ యొన్న॥
తేంరతెల్లాలే నెంకి క్రిలబ్బుం వొనే బాలేదుంవొం యొవ్వ నానె
వాం కొబ్బెం ఆరి యె యొనకే దు యొనే క్రైవన యొన్నె॥ యొన్న॥
వరవేరా నానే ఖావుబియూ ఏభగ క్రైర వెకౌండాయి
కెందువరవెరాక భక్తు కంకాలే బెఅరరవొరా కౌండాయి.

బందావెల్లా బరతే గలవిందవే దయాగిరతే॥ప॥
ముందరధర గలవింద ముకుంద వసుందర్శన యొందిధ్ధర
సాలవె॥అ॥
ఆరువరయుదీరన్న మురారి యొనకెభ్రవన్న
హారవ దురితె వెవెన్న ఖయువారి దయానిధి వున్న
శ్రీరవంజా వరదా క్రైవ కలగ వాధూరీర యువునెశరణా
గతవల్లవె॥౧॥
ఆరకివమునవకే గెందు వాంచువ క్రైవరె కొల్లవేకేందు
దురుజాకౌరకవ కవటదల ముత్యాంగిర త్రిష్ణ దలరల
శ్రీరాధియావకల్లదకిరదా
బందదురితఖయలాంగద వల్లవె॥బం॥
శంగదబిలయిక్షవెగె మదకంఖయూతవుత్యాంగె రంగనక్ష
పయిక్షవెగె;
ముత్యాంగె దురితదవర్మాంగ మురగమురారి తీవ్రరంగర
విరలన
రంగనక్షవహొందిధ్ధర సాలవె॥బందా॥

పున్నాగవరాళి. త్రిపుట

శైలజాంకతి సోమమ్మ యెందాక విభుని తిరిగి రమ్మనవమ్మా
చెలియ నవనవమ్మ విల్లు దేశిన ఆలరుముకొలకలెల
శితి॥ శై॥
మైనెల్లగం జేసె డికాం మునివముందూరుల యమూరు తలిం్చు
చు.
వీబసంతపు ఖూచితె శనగాంచిన యువతి దాలి చూపుదింకె
చెడియూరు ముందూనె నిన్న ఉరేయు చంద్రుడదేమో కాదె
వీడు చెల్లని వాడం చూసు ఖూడ ఖూడగ వెలి మొయమ్మా॥
మాయరాని ప్రేమ తో మాలా మన్మ గాలి తొలు దూనానుగూ
డగా
కాయము ఖూని కె ప మా యుపరవశమాయ పుపురతి కాయ
మైతిని॥ శైల॥

యిందుకా బుట్టించితివి విన్నిందుకా
ప॥ అందాకాడ నన్నెల కెంతో అలయించి వేడుక జూచుటకునం॥
అ॥ అపరాతపు ర రూప నాదు సమాపమున లచే
త్యాపదులను నెనే పొంద్దను పరితాప మొంది సీతాపతి నీదు
పై జోపగింపను॥ ౧॥
దార
పంప పోషకపదాసదన దార గాసు తాదుల దురాస కాసంప
రించి యే
వాసము తెలియని వేసధరుల సహవాసము కాయనాటి॥
భోగ భాగ్యసుల భాగ ధరణ భవరోగ హారకా
త్యాగరాజనుత నీలగ కన్నుల తో బంగారురను

వేగ యీ దరార దాగమునర నవఖింపగా బుట్టించితివి॥
ఆహిరి రాగము త్రిశ్ర జాతి త్రిపుట తాళము
చల్లరె రామచంద్రుని పైని పూలంబా॥
అ॥ సొంపైన మనసు తో యింపైన బంగారు గంపలతో నిండు
చంపక మల్లెలు॥ ౧॥
పామర విముఖ మన నేమము తీర
మామనోహరుపైని తామరపూలు॥ ౨॥
ఈ జగతిని దేవపూజార్హమౌ పూల
రాజిల్లు వాసనల జాజి సుమములు॥ ౩॥
ధాతానంతుడైన సీతాపతిపైని
చేతులతో పొంగి ఖాత సుమములతో॥ ౪॥
అమిత పరాక్రమ ద్యుమణి కులార్ణవ
విమల చంద్రునిపై హృత్కుముద సుమములు॥ ౫॥
యెనరాని జననమరణములు లేకుండ
మనసార త్యాగరాజనుతునిపై॥ చల్లరె॥

విడువ నేదుగాని కృష్ణా. మెన్న విడువదెదుగాని
కడకు. స్థాపెన్న పొరుగు రక్ష తాంబూలం సురక్షితం నైదా
బతా ఆడి మెయూ వాకుంట శ్రీగుపం నైదవే
అందరం. శం వక్షి యుం. కొరుంటే॥ విడు॥
ఆదివయాల మండ్యా నామున్నె ఆచని త్రాణుం యొంయొ్వ
కొంబ్లుం మాచావకి నాద యొంద్రె. రెయు నాన్నె డెవరాయూ
దుంపాం యొయ్యి
ఆడిన రాగ యెని అయ్యానె మాటుంద అఖిల అండగడు

కారు
కాం ఇదర చూడవె।
కలది వింటే చిత్త చూరనె గోవింద సుందరనె దామోదర నే
దికటరీర మనదె॥ విడువదేమం॥
ఆరవెత్తు మారతోట యోని సాలిలా గాందెంద్రె రాదె
వీర వేయుం మంద్రె వేశంణ కికట్లిత్తు పోలీధి యుతి విరా
దె
బాణ మిరుతూరడు వం. యురత్తాడవె బల్ల మిరువరా
రు పారెటల్లాంకె యొడాతి।
వీణ మటుకు తిట్టవే మిం శీనాతి
వెగుతెడువెవని సానిందే విసారమాయు॥ విడు॥
కెంగుశ కాటరం ఆడంగ్రతి వాంగంగ శరాయ పాశల్లె పా
తిరువంగె యొ విత్తా లాగు మెంద్రె రాదే మాందే యొనకటిమే
పోయొంగు పూంగటి కాంద్రు ఘటికాద్రి విత్తాయు.
మేదుకూల త్తరిగటే ప్రతాం ద్రు విత్తాయు. శెంగారని
తుదిత్తై గుంమనవగాల శ్రీరాం యొ శ్రీ విత్తారయిత్తు కొటరా
గమాటూదు॥ విడు॥

ధన్యాశి.

కాంత రాపదయువికి సాపై కరుణ లేదటు॥
సంతతము విన్నడబా యువత్యాసామంట యొంటనేమా.
రమణి రాయా వేశా నే తారంతీరి కాంక్షై దానవెనూ
సుదు బాబుని వేదవవే ప్రకటలే నవెనూ
తమ్ము కామ గలామనెను తా రూణి తాళాలే నవెనూ
కమలగంధి రానీకానే కాముకాలిత్తు కొవ్వునెవం॥ కా॥
పద్మాతే రా రమ్మనె నూ కైర కా గూ యొమనె దూ

వనుద్ద ఘమ్మా వలపు దే రాడుముద్దు వెట్టనెనూ
పొంద్దు గూంకే సోమూషు పొంది వె పొంలతి బాలా మేగడాలానెనూ
వద్దికే బంరగ దేసుకొంచి పాదు తేలా పొందూమనెమూ॥ కాం॥
కరుణాతో కృష్ణ జార్యస్య పూతటకమల భామాక్షైన యట్టె
వరవే యూ గో పొలట్టైన వన మూర్తు దానె వేనూ
తరమగాని మోహ మానెను
భూతలట్లా చేకే ననె నూ వరుసగా నీ పొందు సొకు పొంచు తావు
తీరదనెనూ॥ కాంతరా॥

ధన్యాశిరాగ రూపకం

యుంతి రావరదునికి నీపై యంత మోహమె
సంతతము నీ పెత యూడ పొంకా నే నిందు వచ్చతిని॥ యుంతి॥
పడతి యుండుండి మొమార పాపము చేశితి నెనూ
తడవు విన్నెడ బాశితాళ శే ననెనూ మదవ నారాడా దనెనూ
నాంపలనె య్యంటూ కొనెనూ ఆడిగితే పొరేమై సాను అర్చారంతే
క్షీరా పొంవున్న నేనూ॥ యుంతి॥
చెకిటటూం బై కైర్చ్య కాంనెనూ బిరునవ్వా నవ్వు కానెనూ
ఒక్కటూ నెతల చే నట్లా అట్టి రాదనెనూ
మాకుట వతా నె కైశన కెలవిం మరుప్పూ రాదా యనెనూ
చక్కని యూ చెలని గూడని బున్న మొట్టి బుర్రా మనెనూ॥ యుంతి॥
చ. వరంప్పూ మా మామవ్వ గోపొలట్టైవ వరదుడు
నళినాక్ష ఆ నాటి వింత నడిపించె నవెనూ॥
తలచి ఆ సూరు సూమనెనూ కైవశం చిట్టా కైశె ననెనూ
వలపోనె పొంవను వగామాటక్క వసారాదు నెనూ॥ యుంతి రావర
దుని॥

ఆనంద భైరవి.

సామి సలతనయు బాల్యమున కిది మంచి సమయము కాదె ..
మా మది॥
కుమార బున నీ సమాన మెవరిలలో మానవతి శ్రీ బృహన్నాయ
కి॥ సామి॥
సరావి ఖమున్న ఖరాన నీవు దరాలాంసగ మని విన్నవే శితె పురారి
హరి సురేంద్ర. పురా జీ పరావన్ను మేలనే తల్లి॥ సామి॥
అమా ఘాంసగమంతా .. మా బాల్యమిదికెట వ్వరు నిక్కెవ్వ మునగ
.మా కెప్పుడు అమాని వివరమా సలమా వినవమా దయతో మ॥
సామి॥
సదానత వరదా యని నిబుదానుదును శ్యామ కృష్ణ సోదరి గదా
మెలు విని దా దుంత విరాలసి శ్రీ బృహన్నాయకి దేవి॥ సామి॥

ఆనంద భైరవి.

వరమున్నంతుడు పెలు వి రాధ వరుసగ నవీ తుల్లాత
విరహము లు భళ ఖమ్మర మేలు స్త్రీ వికసించె ఘుంటవ స్క రాధా
విరహవము హోరి కృష్ణ రాధా॥
ప॥ పరితాలించావె సుతారాం సె కాం ను.
అ॥ బాందుకీర వాలు మనిన్నాతు విర్వలకె రాసు అంగు మోవి
ను.
కందర్ప కెం నిస్సెశరాలుకి కాయికేరు మానిహాత పొందెసు॥ రా
రా॥
కళ ఖండ వేకె కెంస్లె ధ్వనికు రాధా కాసు రు కాసు ఇ విరా
విరస్రో
బహువృగ మనుస్సు విరహము పెరుయు రాధా ఖైకే గదాం

పేరు శాంతి రాతి॥ ర
ఘనమకు రవ్వు మెవ్వడయు పొంది దేరాం ధాం వన వాసం కెరాం తుల్లిం
య్యాశి
ఆనిశమను ఖాంతి పొంది పొల్లా సువరాంధ్రమని హాతపొందాను॥ రా॥
బుయవాలు కోరిను విరహవము రాజా ధాబుయం దేవు సంగె స్త్రె
తోగిదా పె యామను మన్నుకు సంతోసురి రాధా దయపెలు రి
హరిదెయి సుకృత రాధా॥ విరహతేము

శ్రీ

యెప్పుడూ దీదయా వచ్చా నాకె రామా రామ॥ రా
తొప్పు కునీ దూరా రూం పొమ్ము రెప్పుల మెసగ బాలా
కప్పు వితాంని యుండా వలదా॥ కెరా॥
సరె సరె కొనుమా నె నావి తో మాట్లా దీవనీ నే రూముదు రా రా
వలదా॥
ముందు హాసా మెహా నింగాం
కందర్పకోటి సుందరాము దారా రూపింపు వలదా॥ రా॥
యెందెందు చూచి నాను యెందెందు చివ్వ ముంగళా
ముందు మూర్తి చూపవలదా॥ రారా॥
పరామా యె మూచరా పెమా వికవారు ఖలవగాను పాలిము
గల రాం రావలదా॥ రా॥
బాలా బాలదత్తాత్రేయమా వి పుల్లామా .. నింబు యావల్లకా
ర్లు వరి బాల్యవలదా॥ రా॥

మాపలె వన తల్లి మొదికు .. లా బనా
దీవయా పరమూర్తి పటంపు సదావమగాంచు క యుండె గద

మధురాపురి॥ మాన॥
శిక్షించి పెండ్లాడి ప్యాదరాం లై నందుకు యెంబ్బి ఉ మొరపె
ట్టూ దు యేమిం శేమునవ్వా
పెబ్బానికి తే దంటూ నీతో విన్న వించు కొన్న మువివి యిబ్బి కాపా
డితే నీ సొమ్మేమి బోవు నంమ్మా
మబ్బుక తోరుత యిబ్బు దయాపరి శిబ్బ రకాంబుల నమ్మితినె
మధురాపురి। మాన
యీ రాజ్య షేతవనుచు యెంతో నె నమ్మి యుంటి తల్లిన
తోల్కొ అత్తు వని కాంల బో యోస బోతి
శ్రీరామ రామా యెంతైన బత్తా మూన దయా తాకా రారాపా
కాయాబూని తేని రక్షించరాదా.
సొరెకు నీ పద సార సములు మది తారకమని నెర నమ్మితినె మ
ధురాపురి॥ మాన॥
ఆకాంబని విజయగోపాలని చెల్లెలవైన దేవి వరా కా చెవ్వుల
విన తేదా యెందాకా నీ జగంమూలా కేత్యావు నా కొమ్మయ్యా
నీకు మ్యార గాదు తల్లి
శ్రీ కౌమారి వరా హెూ శ్వరి బత్తసించరాదా
ఆచికమల చిపలనీకు పరెవ్వరు దేవి బ్రోవ గరంటి గదె మ
ధురాపురి॥ మాన చెపా॥

పున్నాగవరాళి . ఆదితాళము.

పావనిమ నిను నమ్మిన మా డసు ప్రేమతో నుకరుణించవయ్యా॥ ప॥
కామకోటి సుందరమూర్తి శివర సొమశాంతి హర శ్రీ చక్రపాణి
నీవు . . షుని నెత్తి షషియించి దివ్యమూర్తి వని మనసు న యెం
చి వారాక యుండె ధుర ము నచి

మాధవా యనుచు మదిపొంకించి॥ గ॥
అగమనిగ మార్థము నీవె యని అసురకులాంతల అంఖాధరుడ
వి. సాగర శయనుడవి. నళినశయనుడవి.
రంగ రహితుడవి రాఘవరుడవి॥ పా॥ వి॥
ఈ జగతిని కాంచి కాశి పురమున యింపుతో నివసించి యావల్లని
యేలన
రాజశ్రీ చక్రపాణి నామమున రామచంద్ర పురరామం యెమ
చాము॥ పా॥ వా॥

వృ ముకుపొవ్వం దెంమే రంతనువు పై బాతె
రాంజాక నామ గివెల యొవరిపాతె ॥ వృ॥
బాతరెము పమబాకంచు నవప్యారె కాంపెమా పోందాం ధేద
చంబాతె॥ వృమ॥
పూటల వైడుత పెలత భాటే భానా భావత సొంవత భాటూ॥ వృ॥
కవాతక శిరత నవమాన పావరు రామచంద్ర పంపక కాంపాచి నాహరా॥

నీవెనను బ్రోవవలె నమ్మ కదంబవన నిలయునికి నిజమైన కొం
మ్మా
దేవి మీనాక్షి శుకవాణి సకలదేవతలు నుతియించు రాణి పురా
ణి॥ నీ వెనను॥
తప్పదల యీతమును ముపువన దరిద్రము గ దెపువను మువచ్చు
నని నెపువిని యుండు నిక
తెప్పన వెతల తీర్చి నివ్వులుబ బరచకికర అపువకికి యిరుపుకికి
తెప్పటికి నీకొవగా॥ నీ వెనను॥

చక్కని కవిత్వమని యొకటి నేరంగి మరి యొకటి విడచుటయుని
గ్రుడ్డిని నొప్పింగగల యొకటి వివేకులను యొక్కడమగాని నిక
అక్కడ శికి యొక్కడ శికి యొక్కడికి నిక్కమునగ ॥ నీ వెవను ॥
శ్రీ పొంగు తిల్లు మధురాభ్యురము యొన్నగల కాభ్యురము పేతావు
దయాపరి మీనాక్షి యాభ్యుదమిలాచేత బయోనాల్పాల పెత్తెంవై
పొడువుం దాం దాపము మును తెవనక మూడనక ॥ నీ వెవను ॥
రామభజన గుడగాంతే మనంబు కృష్ణ భజన గుడగాంతే మనంబు
ఘంట మెగంగా ఘంట మెయామునా ఘంట మెం తేరత నా తెమనుషు ॥ రా
సాక్షాత మల దివ క్షైర్యావమనుషా ॥ ఇవ్యేత ఇవెం ఇవ్యేత ప్రకాశె
మనుషా ॥
రంకమాతక తీరదా పతు మాణిక్యాసను నిర్గుణ గాంతెమనుషు.
కృష్ణ

కింకిణి శల్లు

నిఖిల్యా నెగాతా వృభా నారమేరా
భైసా య్యాకీర్త్యావ ప్రేమాదుం తే ॥ కృష్ణ ॥
వృభా రాహెు వీయార్యా సామావముషి వాయాం. నచేహా గారే అంచె
సానాక్షేం త్రిం ॥
మార్గె హేలాత్పలతేతా నామఘేత కాలం వృభా చెత్రపాచే మా
ఘోష్పాభై ॥ త్రి ॥
తుకార్యవహ్మాత్ ఖాంత కీర్త్యనా బగాడి ప్రేమాధ్యా అపాడినా
మ సాంతే ॥ కృష్ణ ॥
సాంతే శివ సాంబా, రుమాలా వృష పాసే తతికేత్త నాసిటాంకు నాయు
ఫుటూపామ ప్రైకే తుటూహెు కె తేర
నామ జగెని రెదే పాలఆసే ॥ కృష్ణా రామరామ। రామరామ

రామ। రామరామ రామ, రాగాల బారాల ॥ కృ ॥

వేంకెగురు జీతు మరె చరణాలమల దరసంకరల య్యె
పరపదని మెగ్గెయు ॥ నాకీసే వైకమాంబు కమాయనాక
సిరివై కాయా నారీపారే ఖల్యకర్ణి సిరివే నారీ పాతెదాయు
వేరే
మంత్రతంత్రకుముకి . శ్రీ రాక్ష మంత్ర తంత్రకుమారె
మంత్రతంత్ర కుమాతే ప్రకరికర మంత్ర తంత్రకుతాక్యమేరె
త్రీనగుని యుకరాలటి బనా యొఖ్హా శావగుని కలా నెదాన ధర్మ
మార్గ కరాక్రమా నప భూంఖ పిరాక్ర మెరె ॥
సహస్త్ర రమె ఖాగా తే కారి వాలి పావుపాతి బందారావ
వాలిపావు పాతి మొఖ్హా ప్రబలా కాలకపాయె దనర బింగ దాపు
మెరగురతి.

పాకావ దేవగాడె శాలియామని పాడె దాపవంగ పార్వై సార్వ
నాతె కృష్ణ రామ నామ
దాతెకరి శకాలశి మి బ్బా బది మే ఈ దావక్షీరవీల మాహాత్మే భైస ॥ కృ ॥
తుకార్యమచేతాకె తాబ తాంత వాతి ఖాతిల యమపురి నారెట
భాగ ॥ కృష్ణరామ ॥

పత్తా బదా నందాకేళి యొతత్త్వం తెల్లుగూర.
హొత్తీ యానందత్తె నాతే కేళి యొ విస్తారంతై దుగురె
పద్మరుక్మిణ వేబుంకి కళి యొ సాందారెనా యువేబుం . . రా రి.
వేబు నిళి యొ నిర్మల మంగ వేబుం

అంజి పంచ వక్త్రం కిళియె ఆరంజి పార్శ్వ వేదం
వెంజింతెళియ వేదం కిళియె వేదియాన్ల ... వేదం
ఆశాపాశంగళ కిళియె నేశమె యెజ్ఞాదె
పాశవెదముండ్ల నాతె కిళియె మోశం పోగాదె శాన్లా
పత్తారె మొత్తుతంగం కిళియె సుత్తావెళియాగుం
ముత్తిక పత్తారం కిళియె తత్త్వవిచారా యిరుకుఱం
మానాఖ్య వరాహ మనుష్యా కిళియె తానంత్ర హంవత్త్రి
తుపావ ప్రపంచ మతత్వా కిళియె నాదా స్థైం యెవ్యాత్తైపత్తా
మూలాధార మండూప్ల కిళియె ముకొరిగాపట్లు ముండూప్ల
ఫాలగ్రహేశ ముండూప్ల కిళియె వల్లమయా ముండూప్ల
కంఠం విటియల్లో కిళియె కంజింకదీహారం
అండ పిండంగళెల్లాం కిళియె బృందాం శివనామంగె
పారావమహాతం కిళియె పార్వతి నాదరంగె యాంతె
పరకాష్ట కిళియె కిట్టె మళయునకబాట
ఓ ఆయూర చెట్ట బద్ధ శేలో కిళియె

కరుణించ రాదా మారెవాం కరుణించరాదా।
కరుణించ రాదా వెవరుం వరాదా కౌస్తుభ ధరనే నా కోరిం
పెక్ప్రొకిద॥ కరు॥
ఫన్నవిల్లుని తంత్రి పతిత పావన మూర్తి పరికించి చుండ
తెలపాడ .... ॥కరు॥
కవిగావన్న షే శితి కవకగావన్న షే శ్రి
కృష్ణ మనక నాదు నీ కలుష ములను ద్రుంచ॥కరు॥
సారము గాని సంసారవములో చికిటె సారసాక్ష నె

శరణాగతి నీవయ్యా॥కరు॥
శ్రీ పుర వేగమె శిరులబ్బి రక్షించు శితాంశువదన శ్రితపం
పాలా॥కరు॥
వరుసత్తాల్పాలా పురమున వేలయు శివ వారజా రక్షక వరదుడ
నను బ్రోవు॥కరు॥
... ఓ ఆయూర మండ గళ్తెల్ పరాయం శివరామంగురు
వె మాదియు తె యిరుకుఱం. ॥పత్త్య॥

మోహన రాగము.

కల్లు శక్కరె కొళ్ళిరో సక్లమరెల్లా కల్లు శక్కరె కొళ్ళిరో
కల్లు శక్కరె సాలిఖల్ల వరె బల్లారు ఫుల్లలోచన శ్రీ దివ్యనామ
వెంబో॥ కల్లుసె॥
హొత్తు గోణి గెళెందా హొత్తు మారువదెల్లా
హొత్తు హొత్తు ఘనాలె తుంబవదెల్లా।
యత్త హోదరె బాడిగరను ఇల్లా ఫుత్తావ సరకేదు ఆశెలా
ఖ కొండు వోదు॥కల్లు॥
నష్టే బాకు వరల్లానా శాహాంట్లు వదెల్లా
కట్టెరవు తెందారెక జీమా గొందిల్లా
యత్త హోదరె సుంకా దర చవిల్లా పట్టణ దొళగెదు పొఱ శిద్ధ
వాదంతె
కల్లు ఇసంతె సంతెగె హొయాగి శ్రమపడువదెల్లా సంతెవళగెని
(పై: ల్లు మూరువదెల్లా)
సంతో తకాయి దొంవర లగె సవియుంబ
ముద్దూ పురందర విఠల నామ వెంబో

ఝంఝూటి రాగము.

పాహి శంభుమాం పాలిత సురబాలే

సారసాక్షి లోకజనని సరసమృదుగుణ జాతే
కామితార్థ దాయి గౌరి కోకవక్ష మంజుల పుష్పే ॥పాహి॥
పాపసాంద్ర యుతజన భక్తపాలన పరశీలే ॥
శ్రీకాల లోలజనాశనమని యాశ్రిత పాలన యలావాలే ॥పాహిశంభు॥
యిందుబింబ సదృశ వదన యిహపరసుఖదాయే ॥పాహి॥
రత్నమయంతి భూషితాం గిరజాత గిరివిహారే నిత్యయవ్వనాంగి
వరదం నిలంపమ శుభకారె ॥పాహి॥
కమలగంధి కృష్ణ జిహ్వాస్వక వినుత శర్వాణి
పరమసుందరాంగి గౌరి పల్లవ మృదుపాణి
శ్రీపాహి శారదాంబ మాం భారతీ శుకవాణి
భూరి దుష్ట శోకహారి బుధనుత కల్యాణి
సాధుసజ్జన పాలనివర సారసమృదుపాణి
సకలభ్రాంత భువనలాని సారసదళనేత్రి
పరమసుగుణ నీలవేణి పావన చారిత్రే ॥పాహి శారదా॥
కుసుమగంధి భువనవినుత కోమలధవకాంగి
కృష్ణకారణి యక్షదాయక వక భూషకాంగి ॥పాహి శారదా॥
పూర్ణచంద్ర వదన రంభ భూాజసమనితంబా
సామజగమనా ఘదార జిసకల కవిజనాంబా
పాహి శారదా॥
కరుణాకరి కృష్ణ జిహ్వాస్వక విమ్మద యువిహ్పే
శరణు పుస్తకధారిణి వాణి సతతానంద హాసే ॥పాహి శారదాంబ
మాంపాహి ॥

శ్రీహరి కృప వెంది తిరిగిరమ్మ నినన్ను దీవించి పంపెదనాయమ్మా
సంతోషమున నినుచనుదెంచి సుకుమార దేవుడవు నీవునా
కొండకా ॥నీవు॥
కొండబ జూచిన మనమనుత దబడు జున్నపై తెరతతెరె దెన్న
దెనాయంవమ్మా మానవము ॥
ఆడివి ఆహాంత్రమున ఆకలదప్పి కొంచి యుండు మూలుప
దుడుంతె నాకొండకా ॥నీవు॥
ఘడవేంని పాలిక్షింపెటి వృక్ష్యాంధు నాకింత న్నుంయుడగాదె వల్
వృకాదె నాయమ్మా ॥
యింత ఆడుగాని తపమునాలు వృదుగాచునిన్ను జూచ్చేంపల్
పె పొండ్లి పొండ్లి పతికే వృ సమ్మతితో దీవించి పంపెదనాయమ్మా
నన్ను ॥
బాలింప పరమపదము దూరమందురు యొకరు నేకాపదేదు
రా నాకొండకా ॥
యొవరు శంకతెవ్వదోకైనా శెలంబి వస్తునె శ్రీవెంకటాచలపతి
యమ్మా ॥ మన వెంకటాచలాని యమ్మా.
హెచ్చరికె । శ్రీకల్యాణం । శోభనా । మంగళం । వృయ్యాల ।
లాలి । పవ్వళింపు । లాలి । మేలుకొలుపు । వు ---

భైరవి. — ఆదితాళము.

ముద్దైన ఆడపేయిరా కోదండపాణి ముద్దైన ఆడపేయిరా
ముద్దైన ఆడపేయిం బోదవులతో నీపాదములు మరువకుం
డుండు నా మనసులో నీదలబుకొందు ॥ము॥
యెంతా నని వేడుకొందు యేమి శ్రీమనె నీవాళ
చెంతకు జేరితిన నీచెయ్యిబట్టుమని నీకు మొక్కెద ॥ము॥

నేను బతికినందు నీకు యెంతో నెవరు తెరువారా తల్లి పేరమ్మ
కైన మన విచెప్పు యెటువంటి బాయి తెలా॥ మ॥
పైతల్లకై శాక తిక్కుడు చెప్పదరము గాదు యెంతో తెలుపు
కాయకరగా సుంపె ఖాండివా నైనా యెవరు చెరతా॥ యె॥
పన్నెండేడ్లు నుంచె నెను బందిఖానా లోనె నుంటి నల్లురు
యావులు దేహం బలు పుచ్చు కొన్నదయ్యో॥ మ॥
తానీశ గారలా యీవచ్చి తేశెలు చెప్పున్నారు
కాసులు పంపించిన కరుణా లోలను చరవితె కిందు॥ మమ్ము॥
కుమారు భద్ర చల స్వామియైన వారం వప్పుడు
రామదాసు నేలుకొని రక్షించని మారు మ్రొక బావమున్నపై నా
డవేయరా॥
శ్రీకృష్ణా మావని మన్ని బాగుపాంరకు రారంగయ్య
నీ బాపు లోనను చెర్చు కొరా రంగయ్య
ధరలోన దాత నీవె నమ్మి దయచేసి రక్షింపదైవము నీవె॥ శ్రీకృ॥
కరిని గాంచి తేవి రంగయ్య నా కర్మ బంధనములు కడ తీర్పవ
య్యా॥ శ్రీకృ॥
బహుసంసారముగా రంగయ్య
పద్దెంటు యెంతని చెప్పతరముగాదయ్యా॥ శ్రీకృ॥
శంకర్మ వరుకు(?) తేరా భద్రగిరి
రాఘు తనుతరం చెర్చుకొరా॥ శ్రీకృష్ణమావని॥

యెవరు దూషించితే నేమి మెచ్చి యెవరు పూజించితేనేమి
అవగుణములు యెనిమాను అక్కరలేకపోయె
వరనీత బాలరుడు నారా యెటువంటి దగ॥ యెవరు॥

పాదుపంచ ముఖమున శ్యాలవత్తి పొందుతాదుల బ్రహ్మాదేవుల
దూషించె పాపి తాపల మారుపలు కేలకారి రక్షించె టిఘన
రాముడుండగ॥ యెవరు॥
పిమ్మి ఏలుకడి తె నెవి వచ్చి శ్రీరాముని కంగి తెనెమో
రాము డిచ్చిన తెలిక పారాయణులు స్వామి శ్రీ నన్నేలు సర్వ
శుడుండగ॥ యెవ॥
అపరాధములు శేయవారు వరాలు పుష్కారు పై యున్నవారా
కపటనాటక ధరుని కని పెట్టి యుండగ కృపవాక్షరములు
కు। ఉపేంద్రుడుండగ॥ యెవరు॥ మెచ్చి యెవరు పూజించితేనేమి

కాపి రాగం శాపు.

రామా శ్రీ రామా రమణీయ నామ
సామజ వరద క్షేమ సాకేత ధామ॥ రామా॥
వనజాలో చన నిన్ను వలచి యలసితి ని
మనసున దయ తేదు మల్లా శిఖలమేమి
వరం సను చెలనే(?) మరుల కొన్నది గాని
చనువున చెయి బట్టి సంరక్షించవు॥
దిక్కునీవని నెమ్మదిన నిన్ను నమ్మి
యెకుకత కుచలము యెనసె గుణమెమో
కాంతాలనిన్ను కొలువగ నీకు
దాని వేరట్టునే ధాతవల తే మో॥
నీకె దయ పుట్టునే వెబాల వర వెరాకెందు ముఖి త్యాగరాజు
వరద॥ రా॥

సురటి శాపు తాళము.

హరి బోలో హరి బోలో హరి బోలో భాయి హరి బోలో

రాజీవనయన రాంకిదు హరియా
సన్నుత శ్రీ తేతా దలిందే లాదే
హరి నామమే తారకము జనహా లాగె
హరికెవరు జన పె సఖారామ కరనా సంసార సాగర పారవ్రతవనా
కమలాంతక కల్యాణ సున మెరె సాయిా
సఖఘురు ఆత్మారాము శిష్య సాయిా
శ్రీగురు లాతు శ్రీ గులాము శ్రీ గులాము తేరా
తుదివాజా తుదివాదాతుది వాజావేరా
లోకరుటె దలెలంటి దర్శన తేరే పాదుం
శ్రీమ కల్పిత లోక ఖూదె రామగుణ గాదుం
రూప నరహరంగ నవా వర్ణ నవా ఖ్యాయరా
విరంజనవి రాకార ~~[illegible]~~ . తరిహారఘురాయరా
మొహార బూరన మెహార బూన మెహారశికె వేరీ
దాసకబీర్ ఆతా బందా వేఖ నజులి తేరే
శ్రీ గురు

నయ్యనముకే లంతు మరాకమయ్యా తా
తుమా. కె నిం సఖత పాహాలగయ్యా ॥౧॥
జూహర్ష దే మనసు పాహా రఘ్షువర్షులాయిా
జనుపీ కె నీర సుఖ ఖాలవు సుఖదలయ్యా ॥౨॥
ముకరణ జలహత్రి శ్రీపుర దరంబారి
జేబె శ్రీ మైజా ఉ జోబాజాలోర్ష కె మలయ్యా ॥౩॥ . . ——

రాముని మరవకవే ఓ మనసా

రాముని యాగముగా జన పాలుని
రాముని సద్గుణ ధాముని సీతా ॥౧॥
ధ్యేయుని మునిజన గేయుని ఘననిభ
కాయుని దేవరాయుని సీతా ॥౨॥
ధీరుని దైత్యవిరావుని లోకా
ధారుని వంశోద్ధారుని సీతా ॥౩॥
పాపవ్యాపదయుని పాపుని కమలదళ విలాసుని శుభకర వేసుని సీతా
గీతప్రియుని విధి తపన్తుని శాం
తాత్మ బంధు కుల కాంతుని సీతా ॥ [illegible] ॥
దానవ హరుని శ్రీ కానన వినుతుని స
దానందమూల మానస రక్షకుని ॥ ౬ ॥
జలజనయుని గిరి ధారుని దుర్గ
తక్షమారుని బహుప్రభావుని సీతా ॥ ౭ ॥
శీలుని సద్గుణ శాలిని ఘనుని శ
ర్మాంబు మినుతుని వనమాలిని సీతా ॥ ౮ ॥
యాజకతతి అర్చ్యాజమునను స
మాజమునను బ్రోచెజగత్పతిని ॥ ౯ ॥
శ్రీ గురుచరణములె గతియని నన
దాగ శ్రీపాదుని త్యాగరాజనుతుని ॥ ౧౦ ॥
[illegible]

రామరామరామ నాపై నీ దయ రాక యుండవచ్చునా
తనయుని జాజానైన పని చెల్లియు కుశలి గలదా ॥ ౧ ॥ రామ
తనకు తాను మంచన జే సుఖంబె ధన వంతుడు గలదా ॥ రామ ॥
సుతుని మాటలకు తల్లిదండ్రులను యలుకలు గలదా ॥ రామ

యిలవారి నిక్క యవునగ నీవుకేని తానెంతైనను గలదా॥ ఏరామ॥
బ్రహ్మాది నిష్టు దైవట్టి యాఘనునికి క్రమములవంచన గలదా॥ ఏరామ॥
కనకత రూపములా పతేని సంసారులకలనైనను గలదా॥ ఏరామ॥
తొల్లి కెయికర్మ మనుభవింపక నంటియువారుగలరా॥ ఏ
రామ॥
నిర్వికార శ్రీత్యాగరాజునికి నిన్న విన గలదా॥ ఏరామ॥

తోడి.

పొందు పొంతెల్యా నిశ్రీరాముని పూని భజింపవె మనసా॥ పొం॥
నిద్దుర బాయక కొన్నాళ్ళు విషయంబుద్ధుల బాతకొన్నాళ్ళు
పొందునతె చిత్రతారవములనే వరుల పొంగతి తొంగతి కొన్నాళ్ళు
యొద్దురీతి కొరకన్యతావుల భుజియించు చేయితెలియక కొ
న్నాళ్ళు
ముద్దాగ తోచె భవసాగరమున మునిగి తేలుచు కొన్నాళ్ళు
పద్దుమాలిన పామర జనుల తోడెత్రికలుకులాడుచు కొన్నాళ్ళు
ఏమనసా
మరమున ధనతప యాగరము నయూరు మదము పేత కొ
న్నాళ్ళు
అందు చదరిన యంతల్ శాకార్జవ గతుడై బాలు వెందుటు కొ
న్నాళ్ళు
వొరలి పచ్చ ఖూరు తాళ జ్యేక తావింప దిరుగుట కొన్నాళ్ళు
మదిమది తప్పిన వృద్ధతనంబుచే ముందువెనక తెలియక నె కొ
న్నాళ్ళు॥ పొందు॥
యాగాది కర్మములలను శాంతవతె నని యలచట బాతకొన్నా
ళ్ళు

అందరి రాగలోభములతో అపరాధములు జేసి రాజసమున
కొన్నాళ్ళు.
బాగుగ నామకీర్తనములు చేయుటే భాగ్యమనక కొన్నాళ్ళు
త్యాగరాజనుతుడైన శ్రీరాముని తత్వము తెలియక నె కొన్నా
ళ్ళు॥ పొందు॥

బిలహరి.

సరసీరుహనయనా నీకటాక్షము బాలు పట్టిన జీవనా
తానము భవితలు వింపక పట్ల
రాసాది లంకారములను యెఱిగినట్లు ॥౧॥
సాధుసంగతి సేవలను యట్లు మాధుర్య భావజనములు వెలసినట్లు।
ధనకనకములు తెల్ల తగిలిన యట్లు
దినదినము దురాశలు దీరినయట్లు ॥౩॥
సాల్యాంక పది భువనము తేలిన యట్లు
కల్పకులము తెల్ల కడతేరినట్లు ॥౪॥
సింహాద్రి పవనుని వెలసిన యట్లు
బ్రహ్మేంద్ర పట్టాను భవమందినట్లు ॥౫॥
రాజీవ భవనుత రఘుపతి యగ్రాజిత
రాజిల్లు శ్రీత్యాగరాజాది వినుత
సరసీరుహనయన నీకటాక్షము బాలు పట్టిన॥

కేదారగౌళ. ఆదితాళము.

పాలిఖాన యవనే పాదనునెవం పారమువను బ్రోవు॥ పా॥
స్థూలవిఫలాదులకు పెద్దల యెంచిన అభ్యాదనుచు వన్నెంద
ముఖలకిన ॥౧॥
పరిపారబు యెందరలాన వ్యాన పరిపరివిధ మున బాధలు పెట్టినా॥

కష్టము రాని యిష్టము రాని దుష్టజనులు నను దూరినగాని ||౩||
చెప్పుటనాకై తెలిసిన వ్యాకరణ శ్రీపతి నీపద చింతవేగాని ||౪||
భయములు కలిగిన భయంకర మాయామయమగు ధనము
బుద్ధి యుక్తైన నీనా || ౫ ||
బాగుగ నీవే భాగ్యముగా రఘువర శ్రీ త్యాగరాజ వినుత హరి ||

గోవింద నామము హరి బోలో మోరె సాధు గోవింద నామము హరి
రామనామ శివ తారక మన భావతారక పాటలకై భుటలో బోలో
లాలో సాధు || గోవింద ||
సంతత సంపద సుఖ కేకారణ తెర తలాల భరణ బోలో లాలో బోలో
వింద ||
కమల కళేబర భరమము రామ నామాపు తపము ధూళ భక్తి బోలో
లాలో సాధు గోవింద నామము హరి

కృష్ణా భంగురమున యూదె హందినిగుణము వాడ వాడగా
వద్దె మోహం |
కృష్ణా వేదు కేవసు సతము నీగూడ పెట్టిన ద్రవ్యములు
సంగతమా
మాత్రైన వచ్చె దిక్కిరమా వేదుకొలక భద్రధరుని సంగతమా || కృష్ణా ||
యెవరికి యెవరు వున్నారు యీ భావిని నమ్మక యుంటె వేలు
మున్నారో || కృష్ణా ||
భవ బంధములు ద్రుంచినాడా వివరము చెడు వేదపుటికి తెంలు
కైనాడు || కృష్ణా ||
నీరు మీద భాగ్యగా దాక రూపర జ్యోతిర తెరలింపరాదా

వారాయణ రాదా మంచి దాలిచ ఖ్యాతిన నన్ను కరుణాలరావా ||
కృష్ణా ||
యింకనైన మాటనమ్ము ఆ జాతెకాడే శ్వరు పొందముల నెరన
మ్ము.
సంతసములు తీర్చు కొలమన్ను శ్రీ సద్గురు బోధలు సతమున
నమ్ము || కృష్ణా భంగురమురా యూదే హం ||

భైరవి రాగము.

నగుమోము కల్యాణరంగ య్యా నిన్నెటుమరతురా || ప ||
ఆగరణ పాగిదే యమగెనిగమ గోపరవె || నగు ||
అర్ధ రాత్రిల్లో అల్లిబునలిచె
దుష్ట కంసారికి బాలిగె తెగకరె
పుట్టిని గోకుల దల్లిబందు నిలిచిదె
శ్రీ ద్వారకయందు నిలిచిదె || నగు ||
గొల్లారమని గెళగె మెల్లనె పోగే
వెల్లువలు మసురంచెల్లె సూరమాడిదె
అవరా వెల్ల భైరకుం డెంచళపరపడిదె
మల్లె ముల్లెల జాబిజిడి యుమసిచెదె || నగు ||
వసుదేవ దేవకి యారచక యాబడదె
శిశుపాలయు లాదెలియు మేలమలగిదె
పాసాపాశి వృత్తికి వల్లబందు నిలచిదె
దాసపురందార విఠల నీనెగతి యాదె || నగు ||

శంకరాభరణము.

రమారమణ రారా || ప ||
సమానమెవరు వినుమా నామమున వినిత మానుపొంగ దశరథా

చతికివి ॥౧॥
బుధా ర్చ్యవన దశరథా ర్భకమునౌ
రథంబానవు సుమర ధార్గ పద్మ ణా ॥౨॥
ముఖాబ్జ మన శత ముఖారి భూషణ
ముఖాన గాయత దుర్ముఖా సురహారణా ॥౩॥
కలార్థ భూష సకలార్థ శశధర
కలాధర నుత వికలా విసంహార ॥౪॥
రావణాది శరారథ ర. గతాప్త వరజాంబుభవతారణాంబుదేసమూ॥
బరాన బుధ్రవగరంద శ్రీమద గరా బుధరత్యా
గరాజ సన్నుత రమారమణ రారా ఓరామా

నీలాంబరి.

ఎన్నగా మనసు కురాని పన్నగశాయి సొగసు
పన్నగ గను గానని కన్నులేల్యాలె కన్నత్యా లేకంటె మన్న
లేల్యాలె ॥౧॥
వేణావను తో నీలవాం బాహా కాంతిని గేరిని
శ్రీహరినీ గట్టు కొనని దేహ మేల్యాలే దేహ మేల్యాలే యాదేహ మేల్యాలే॥
సరసిజ మల్యా తులసి విరువాజి పారిజాతపు విరులచేతనె పూజించని
కరములేల్యాలె కరములేల్యాలె యాకాల్య కరములేల్యాలె ॥౨॥
పాలించు త్యాగరాజు నేలిన రామమూర్తిని
లాలించి పొంగని వ్యాలకల్యాలె నాలుకల్యాలె పాత్రమాల్యాల
కల్యాలె ॥

నీలాంబరి రాగము

నీకె దయ రాకారా నేనేమి సేతు దయలెల్ల నేరమేరు నా రామ ॥
ఎవరితో చింతేక నీవెనను శాంతి కేలాగున్నవు మెప్పు నే శరామ॥

౬॥ మనసు నిల్పని వారు మాయజాలము చేశ మరిమనక్తిగాం
వశాడె
కను సౌఖ్యకు రాని కాంతను బలిమిని కరమిడి వశపరచెదరా
ఘువా ॥౧॥
వాడికత్వని విద్యాల బాతస భయాలె వాదించ బోసెనె శరాఘు
వ ॥౨॥
మెప్పులకై బహు ధర్మ ము జేశితె మిగుల ఖ్యాతి వచ్చగునె
తప్పుమాటల గారు తారక నామ శ్రీత్యాగరాజునిపై నిశరాఘు
వ ॥౩॥

బిలహరిరాగము.

వరదివ్యావను బ్రోవవె ॥శ్రీలక్ష్మి వరసింహావను బ్రోవవె॥
కొంరరాలన నరుల కొంని యాడమనెను పరమపావననాకం
లశ్రీలక్ష్మి ॥౬॥
వీరుభక్తాగ్రేసరు డుగ్రహ లాందుడప్పుడొకక నరత స్వభు
వారు బోరగనిన్నశరణని యాదుకొంవ్యానగాబినాతు ॥౧॥
ఎందుకని సైరింతు నీవనసందు తెలయనిదెదేలాకుల
నింద బోరగనిన్నుకొలి సందుకెంత నిక రాజ బూరు మతి ॥న
రసింహ ॥౨॥
నీబిరుదము నీస్మరణే పవఘ్నా నీ వారి చెలిమి యొసగి ॥
రాజుగా దయచేయు త్యాగరాజ సన్నుత వరము గాదు

శుద్ధ సావేరి. ఆదితాళము.

దారిని తెలుసుకొంటి త్రిపుర సుందరి నీ శరణంటి ॥ప॥
మారుని జనకుడైన మా దశరథకుమారుని సోదరుడైన దయా
పరి మోక్ష ॥౬॥

అంబ (త్రి) జగదీశ్వరి ముఖజిత విధుబింబ యామపుర వసన
వెంకటాంబ కవన
కాంబరి నమ్మిన వారిక శీఘ్ర వరంబులొసగు దీనలోకరక్షకి
అంబుజ భవకృష్ణ హరిత సనందన తుంబురునారదులందరు
నీదుప
దంబున కోరి సదా నిత్యానందంబు నిలలోలలాడుచుండె ॥౧॥
మహైశ్వర్యము లొసగి తొలగి కర్త
గహనమునను గొట్టి బాపుచున్న
గుహగజముఖ ముఖ్యుల నీ యరుదౌ పంకేరుహనయనె
యోగి హృత్సదనే తుహినాచలతనయే నీ చక్కని మహిమో
తిశయంబుల బాతను యామమాత్రము నిగమంబులనే ప్రకృతి
విరహితుడై నిత్యానందమైన ॥౨॥
రాజిత మణిగణ భూషణి మదగజ
రాజగమన లోక శంకరి దనుజ
రాజగురు నిభాసర శాంతవన తెలియన్ని ఫలమోక్షమునగాంటిని.
ఆపన్నము పెద్దల తమవాదిలో
నీపదమే ముక్తిమార్గమనుకొంటి
రాజశేఖరుండగు శ్రీ త్యాగరాజ మనోహరి గౌరి పరాత్పరి ॥౩॥
దారి నీ దెలుపు కొంటి (త్రి)పురసుం॥

రాగం ఆనందభైరవి - ఆదితాళము.

కనికరము లేకపోయెను నామీద యెంత ॥ప॥ కని॥
వనజాక్ష నిను నమ్మినవాడనై యున్నానంత నీకు ॥అ॥
పనికి రాని వారి వల్ల బాధపడుట జూచి నీవు
తనపై గను బిలచి నమ్మిగా చెనవి బలికి నీకు ॥౧॥

పరివారులు నెవ్వారిని బాలనీతో మొరబెట్టగ
వెరవకు మని వేగమె సాకరము బట్టి విటపు నెపు ॥౨॥ కని॥
నీపాదము నెఱగతి యని నేపాలపు ఖేఖ యుంచిన
నాపాల దాసుని మది కొందవ తీర్చి బ్రోవ నీకు ॥౩॥ కనికర॥

యదుకులకాంభోజి రూపక

పాహి పార్వతీశ శంకరాశివ మాంపాహి పార్వతీశ శంకరా
యిందుమకుట సిద్ధ సేవితానంద హృదయ సుందరాస్యసుజనపో
షితా ॥
వీరబాహు గురుపరాక్రమ
ఘోరరూప శూర ధీరవీర విక్రమ
దక్షయజ్ఞహార త్రిలోచనా
మృకండతనయ రక్షణ మృత్యునాశనా
కర్పూర మదన భాసురాంతకా
శైలకన్యాధారకా వరభక్తపోషకా
అతి దయాబ్ధి కరుణా భూషణే
పతిత పావన కపర్దమ పావన నన్ను బ్రోవవే ॥
పంతమున నన్ను గాంచుటరా
నీవు నా చెంత నిలచి వరమొసంగరా
దుష్టచిత్తమున లనువారు నన్ను విరం
యిప్పుడు నా కష్టములను త్రుంపుమీ వేడుక
నా కోరికల నిరులా సంగుమా
గురుమోక్షము బ్రోవ సర్వపాలనా యదుకుల విదూర శరణు శిరు నాకై
పాలనా యుకా॥ పాహి పార్వతీశ శంకరాశివ మాంపాహి పార్వ
తీశ శంకరా॥

రాగము పంతువరాళి.

ఇందు ధరాని రాజీ పార్వతి నీ పాదములకు వందనంబు సేతుమో
వవె

ఇందు బింబ సుందరాస్య కుందరదన మందహాస
వందిత సుర బృంద భక్త చందన యానంద హృదయ॥ ఇందు॥
పుండరీక వరద సోదరి వేదండ గమన పండిత జన సంస్తు సన్నుతా
చండ మహిష ఖండ దనుజ ఖండని రిపు మండల చర
మండిత నవ మాణిక్య ఘన వర గండ యుగళ శోభితాంబ॥ ఇందు॥
అంబ శాంభవాది పూజితే
హిమాద్రి తనయ శంబరారి దేవి పూజితే
అంబిక హరిరంభ జనని బింబ ధర పల్లవాంబుజముఖ
కంబు కంఠి శుంభ మదని శుంభ హరణి అంబుజాక్షి॥ ఇందు॥
తుంగ వృష తురంగ వాహినీ
శుభాంగి గౌరి భృంగి వినుత లోకనాయకి
మంగళకరి కృష్ణ జ్యోత్స్న మాన సాక్షి భృంగి భవని
శృంగి వర మృదంగ సారంగ వరవినోదినీ॥ ఇందు॥

శ్రీరామ నీ పాద సేవకుడను నమ్మి వెలపొంద బ్రోవుమటే
నమ్మికతో వర్ణించెద కోదండరామ నాకోరికలు దీరువటే
ధీరుడవని నిన్ను తెరగాంచున విన్నతి ధీయుక్తి లొసగుముతె
నాదు నేరము తెలిసిన దెన్ను వేదమనే నీపాద నంటి విశె॥ శ్రీరామ॥
కరుణాకర దశమత్తు తుమ్మెల బ్రోచిన బిరుదు తుఫువు మగ అతి విన్న
నుతె
నాదుర్ఖతముల దూంచి కరుణించ నీకన్న దాంక్షు వారలెరుతే॥ శ్రీ

రామ॥
శరణాగత సన్నిహితుల అభయము లొసగిన శరధి గాంభీర్యుడవటె
వరదుండవని నిన్ను వరము వెడితేని పాంఖిత వెనుకము మొటె॥
శ్రీరామ॥
పతితులైన వారి పావనులను చేయు ప్రఖ్యాతి వినాను తే
నీవు సతతము జగములను బ్రోతువను మది సంస్కృతి గాంచిది
తె॥ శ్రీరామ॥
పావన సుచరితమందు కాండగ నీవు పావన సందాని బ్రోవుమటె
అనుమానము దీర్చి కరుణతో నీరూపు అనుగ్రహించి నిమ్మతే॥ శ్రీ
రామ॥
వరసాకేత పురి దుడవని విన్న వర్ణింపు చున్నానటే॥
వరము లొసగి కృష్ణ జ్యోత్స్న నేలవదై వాత్సల్య మొసగితెవె॥ శ్రీ
రామ॥

మరచి యున్నావో తేకువ మానవిని విన్నావో
జనకజా దిక్కున మొదలు నావశాయమై తినో
యే యోపనితన వెంట అడవికేగ నైతినో
వినవే దీనుల మయుల బాధ నెత్తగెలయుండె వ్యాకులాయమ్మ॥
మరచి॥
సారి మరల బడలా కాపు పెట్టనైతినో
శరివెడి నార చీరలకట్టనైతినో
వినవె ఘోర రాక్షస మయుల బాధకె అరతివడె వ్యాకులాంయం
మ్మ॥ మరచి॥
వెయ్యావర మేన పుయ్యనైతినో

రాగము పంతువరాళి.

యిందుధరాని రాణి పార్వతీ నీ పాదములకు వందనంబు సేతుబ్రో
వవె
యిందు బింబ సుందరాస్య కుందరదన మందహాస
వందిత సుర బృంద భక్త చందన యానందప్రదయు॥ యిందు॥
పుండరీక వరద సోదరి వేదండ గమన పండిత జన సంఘ సన్నుతా
చండ మహిష ఖండ దనుజ ఖండని విధు మండల చర
మండిత నవ భూషాంబర గండ యుగళ శోభితాంబ॥ యిందు॥
అంబ శ్రీ ప్రవాది పూజితే
కామారి వనిత శంబరారి దేవి పూజితే
అంబిక హరి రంభ జనని బింబ కర పంకజాంబుజ మమత
కంబు కంఠి శుంభ మదని శుంభ హరకరి అంబుజాక్షి॥ యిందు॥
తుంగ వృష తురంగ వాహినీ
శుభాంగి గౌరి భృంగి వినుత లోక నాయకీ
మాంగళ్యకరి కృష్ణదాస్య మానస భృంగి భవవి
భంగి వర మృదంగ సారంగ వరవి నోదినీ॥ యిందు॥

శ్రీరామ నీ పాద సేవకుడను నమ్మి వెలయించ బ్రోవుము తే
వినుతుల వర్ణింపెద కోదండరామ నా కోరికలు దీర్పవే
ధీరుడవని నిన్ను తెరగాంచుచు విశ్రుతి ధ్యేయుడుక్తి లొసగుము తె
నాదు నేరము లెంచినదెన్న ప్రేమనే నీపాద నంటి నితె॥ శ్రీరామ॥
కరుణతో దనుజ భక్తులనేల బ్రోచిన బిరుదు ఘనవినుగ అతి వినీ
నుతె
నాదురితముల దూరంబు కరుణించి నీకన్న దాండ్ల పాదల పేరుతే॥ శ్రీ

రామ॥
శరణాగతార్తి అభయములొసగిన శరధి గాంభీర్యుడటంచు
వరదాయకుడవని నమ్మి వరము వేడితిని వాంఛిత మొసగుము రామ॥
శ్రీరామ॥
పతితపావనా పాపనాశనుడనుచు వేదములు (ప్ర)ఖ్యాతి వినానుగదే
నీవు సతతము జగములను బ్రోవనుచు మది సంస్తుతి చేసిం
తె॥ శ్రీరామ॥
పావన సుచరిత మందహాస నీవు పావన సంతోషి బుధయను
అనుమానము దీర్చి గురుబ్రోవు నీరూపు అనుగ్రహించి నిమ్ముతే॥ శ్రీ
రామ॥
వర సాకేతపురి విభుడవని వినుతి వర్ణింపుచున్నానుదే॥
వరము లొసగి కృష్ణదాస్యసేలవకు వాత్సల్యమెంచితివే॥ శ్రీ
రామ॥

మరచి యున్నావో వేడను మానవిని వినవో
జనకాదిజ్ఞాన మొదలు పాపశాయనైతినో
యే యోనికి తనవెంట అడవికేగనైతినో
వినవే దీనుని మాయలబాధ నెట్లు గెలుచుండెనో యమ్మ॥
మరచి॥
పూరి మరల బడలో కాపు పెట్టనైతినో
శరీరమెత్తి నారచీరలు కట్టనైతినో
వినవె ఘోర రాక్షస మాయలబాధచే అతిదుఃఖ వ్యాకులాలయం
మ్మ॥ మరచి॥
వెయ్యామరమేన పుయ్యనైతినో

తాతి య్యావన అపర్ణవు తియ్యానైతే నాల్
ఇనవె దనుజ మయం బాత నెతగి ఆయుండె వ్యాళలాల్ ఆవన్ను
మరచి యున్నానో
కందమూల ఫలముల అందుకలనైతే నాల్
అంది పర్ణ శాల లోకి కలసి కూడనైతే నాల్
వినవె ముంద రణమున లక్ష్మణుని ఆది నందుకాల్ యుంవన్ను మరచితివా
మెరసి రావణుని తలలు త్రుంపనైతే నాల్
ఇంద్ర సింహాసనమైన తనకు దక్కనైతే నాల్
ఇనవె ధరుని తంబూర్ప రవము . ఖార రావణు చంపితాల్ యుంవన్ను
మరచితివా

రెండూ రెండవు శాంకారముల వన్ను స్త్రీ పురుష జననమబు రెండూ
చండిగనాల్ జన తలపడక తొండ్రులకు ఇష్టంబా నంద సుఖంబులూ
పగులకూ రెండూ
యిందూ సూర్యుల చంద మంవూ సకలా జగముల యెందు
యూ చందమునందు వన్ను
అందుకళల రతి బిందు యూగళమున తొంది వపుత్రీ పుత్ర జననము
బరెండూ
ప్రకృతి బ్రంహ్మ మ భావమున్ను ఆ రెంటి తత్వ వికృతి జన్న
స్వరూపమంతా
పాకృత వంశంబున పొందక నాచిన ప్రకృతి సాత్వ ప్రభరితు అన
నూ రెండూ
శ్రీరాజ యోగ ప్పదముల మ్మా చూడు విశాల కారుణ్యాన స్వబు
ద్ధు దములంవలా

తారక సాక్షాత కర నిరంజన శ్రీ రంజిత్ పద బద బతకిళలమూ
రెండూ

జ్ఞానము తెలుసుకొంతరా సద్గురి నపొందధ్యానమె యూవహారకుజ్ఞా
నరు
జ్ఞానము తెలుసు కొంతరా నరాసారంజన యోగి శివుని సెరి సన్ను
తింపె సా రఘువాంట మాంత్రిన జ్ఞాని
బాంకటమైన యింటి వాతన రెకటిలతయిల రెండు గురుకుంటి నము
శివ్రకాళ మండెవ్యాళలాల
అక్కడ వుద యూరటి బింబావను ఆమధ్యమూన షికటిటిబ్బ్లును
చంద్రబింబవమా
కాంచిన లోనె బికుకుము ప్రకాశింద బింబమూ అంత రశవి
సూక్ష్మ బొట్టు తీరుసాకు చూపులా నిలిచి తాకుకు దవుని వటి
మెళంబు యెకకి తుచూ చినతాసె జ్ఞాని
పట్టు విడుపుతె నిచాలట పట్టి చూడలో తెలియనై పట్టు బతిన
కూపుడు మొ పట్టపగలతీరునాను
బట్టు మైట వెలుగు బ్రంహ్మమా వవరత్నములపెట్టె మధ్యమునుం
డునాదము.
పంటికి కాను పట్టు నునిషా మోక్షము
అంతటమూడ పట్టు పాపతేరు నా నుప్పార్ధమైన ఆత్మజ్ఞాని
పట్టుతాల్ మూర్ధ్య మధ్యమున కార్చి జ్ఞానమునొందజేసి జ్ఞా
పర్ణమూలికెల్ల మూలవర్ణ మైన తారక
బవ్వర్ణ మెట్టి దని యెంతాల్ వారికైన తెలియరాదు
వర్ణమె సద్వర్ణమూ యునూ

వర మానవ రూపుడేదు
వర్ణ మెంచ దవర్ణమాని నిర్ణయింతురవర బ్రహ్మాదులైన సంఘ
ర్ణ తెలతి॥ ఖా॥

ఎవరి వల్ల దుడుకు మా యిద్దరిలో సఖియా మా యిద్దరిలో
తెలియా॥
వివరింప అలనాని విరహము తెలుసునా యమ్మా॥ ఎవరి॥
రమణి బంగారు మంచముపై యిద్దరు బాల
మమత తో సరసంబు మాటలాడ వ్యాళ
కమలాక్ష వేరె వచ్చి ఘనుడు పిలవక కొలువ
కమన విను వేక నాడు బుద. ద్ది కొంద్దినా యమ్మా॥ ఎవ॥
ఘనుడా నివాసిపై కొని యెంత నెవరునా
తెలవ గుబ్బల నెరుంచమ్మ గుంటెల్ల వ్యాళ
కనకాంగి రతికి కెట్లు పనలకతే బ్రాబా యనగ
వినిప దింటి లాం సగువల నాచరించితే నా యమ్మా॥ ఎవరి॥
అలరాం మవ్వా నా పాల తలచి మను పట్టి వలెనె
తలరాకు వంటి పాదములంత్తై వ్యాళ
తెలియు చెప్పి నమందు తలకెక్కే గంబలు
పలుమార అలవాని తలచుచుండె నా యమ్మా॥ ఎవరి॥

సందడి శాయవలదురా కురె శృంగనులార సుందరులార
సందడి శాయవలదు రాకుత॥
సందడి శాయవలదు శ్రీరఘునందనుండు పెడుసీతా
మందయానతోను కూడి పొందు సలుపుచుండె॥ స॥

యిందువదనులార మీరు మందమందగాను పాడరు
లందివార్చి దబ్బర శ్రీ గోవిందుడు నిదరించువేళ॥ స॥
వేకువ తా నారదనులను వెలదులార వలదు వలదు
శ్రీకరుడై శ్రీరామ చంద్రు డలికతో శయనించువేళ॥ స॥
నీరజాక్ష కులను జేరి నారసి వద్దు దాసుడై పుడు
శ్రీరాజై పదములాంత్తు చు కాలికేర్పన సేయు వేళ॥ స॥ (శ్రీ)
శ్రీమాని నీ మనాపారా బహుకాలము మాట యొక్కటిరా
నేమారు బల్కా ఖా అరా॥ శ్రీ॥
శ్రీమంతు పానీ సోదల సేయు తోతిప పాశావకోరితి నీ॥ శ్రీ॥
ధర్మరక్షిల పురుషా. . రానారుని రూపమబ్బిన
మర్మంబు నే రెయునది శివ బ్రంచు నీక త్యాగరాజ వంతా॥ శ్రీ॥

పాండవ మోడెను శంఖుడు రక్ష బతపీరమున
పాండవ రక్షకుడు మృదంగము బ్రహ్మతాళము వలించగ॥ శం
ఖుడు॥
దేవేంద్రు వేడుక శ్రీ తంబురు దిశలు మోర యగాను
గాయించె సరస్వతి వీణె గానము జంజంపెవ గాని॥ శంఖు॥
నానా ఇరువదివిధముల గీతములు సురులు పాడ
తానాలడుగడుగున బలుకంచుత కృతత గృతాంతాత ధి
మితఝం శంఖు॥ పాండవ॥
ఆవర్తన పురమున మహోపాయ వల్లదె ఈ శేవించి మీనాక్షి
వాసుని చప్పు బత్తి ధి మిద్ధి మితని శంఖుడు॥ పాండవమోడె
న శంఖుడు రక్ష బతపీరమునా॥

వరహారి నావాక్య రచనలు ఖచితావన నతియింపు మనుమది ॥వర॥
పరభాషలలో వచన నీ చరణాబ్జములం మరుగా ఖాబ్బి యనునది
పదవి॥ వరహా॥
పదవులనెల్ల అనువములాలవ శ్రీరఘుపతి పదములు గొలుచుట పద
వి.
యెద నెల్లప్పుడు పరమభాగవత సదయుని కథ తెలుపుట పదవి
మదవ ఖవకు జైరేటి సన్మార్గము యెదను కనుంగొనుట పద
వి.
విదితముగా శ్రీరామ నామము వేరు సాటి తెలియక పదవి॥
దేవదేవ చరితామృతమని శమదమ వగాండ్రు మన్నది పదవి
పావనముగ శ్రీరామ తారకము పఠన శేయుమన్నది పదవి
ఈ భావముల శ్రీహరి పాదంబులు కొలచి యనుమన్నది పదవి॥
వర॥
కావ్యావత గుణకర్తను గను గాంచి ఆశ్రవ వెలికి మన్నది పదవి
సంపదమొందగ సుజ్ఞానంబులు గాంచు విధముగ చెప్పుది పదవి
పొంచి యున్న అరిషడ్వర్గంబుల దాంచ వించి యనునది పదవి
అంచితముగ శ్రీరామదాసుని యానందించుట పదవి ॥వరహా॥

దర్శనము కాయు నాతమా పరమాత్మను నీవు నను మన్నింపవలె
ను శివ॥ప॥
నవపురంబులను కడుగాంచు కుంభయుల కోరి
సాధి తెంబు గుణ శిల తరుణాలారుదు మ
దీపాల వరాసలును దివ్యావాహన ములను
సాధు హారకేతింబు బహార వెంబుంటైతి శివ

తరంతరి యారు ప్రదక్షిణములాం నంబి
పరనింద్యా వచనములు బాగుగాదు మను
వారల భావముల ఖాబంచు చూచు తొంగి లేదిగాని
పరశివాక్షరయుగ జపము కాయమైతేని శివదర్శనము కాయు॥

తాళార్ణవంలో దశప్రాణాలు చెప్పేది.

విఖ్యాత లోకగురు ప్రణమ్య శిరసాం సన్మార్గ సందర్శనం॥
కీర్తి శ్రీ తికరం శివస్వ లఘునాం కారణ కామప్రదం శర్మం
సంప్రాప్తిభిః వ్యాతం ప్లుతత్వపదం నావ్యస్వంత్రిలో కత్రయం కా
లాదీనాం కథయామి లక్షణమిదం వృందావక శాస్త్రక్రమాత్॥౧॥
యికను తాళానకు దశ ప్రాణాలు చెప్పెము.
శ్లో॥ కాలో మార్గ క్రియాంగాని గ్రహో జాతి కళాలయాః
యతి ప్రస్తారకశ్చేతి తాళప్రాణా దశస్మృతాః॥
టీక॥ కాలం। మార్గం। క్రియ। అంగం। గ్రహం। జాతి। కళ। లయ
యతి। ప్రస్తారం। యీ గంధిష్ట తాళానకు ప్రాణాలు. కాలమన
గా
శ్లో॥ అపర్యాపతి పత్రస్య। పద్మపత్ర శతం సకృత్।
యంకాకల సూచి సంభేదాత్। తక్షణః పరికీర్తితః॥ ౩॥
లవక్షణైః రష్టభిస్స్యాత్ కాష్ఠాం ప్రావ్యవల పాత్రికా
అష్టౌ కాష్ఠాని దేపా స్యాత్ నిమేషై రష్టభిః కలా॥౪॥
కళా భ్యాంతు చతుర్భాగ చతుర్భాగా వమాత్రతం
అనుద్రుతా ద్వాభ్యాం బిందు స్యా భ్యాం తు లఘుం భవేత్॥౫॥
లఘుద్వాభ్యాం గురుశ్చైవ త్రిలఘు ప్లుత ముచ్యతే
లఘుశ్చతుష్టయం విశ్ఘ్నం యుక్త్యా తే తాళవిత్తమాః॥
యితి కాల గతిర్వర్ణ మాం తాళక్లైం పూర్వ సూరిభిః॥

టీక॥ నూరు తామర రేకులు వొకటి మీద వొకటి దొంతిగా పేర్చి
సూదిగొంది పొడవగ ఒక రేకు తెగిన కాలము క్షణమనబడును.
అటువంటి క్షణకాలాలు ౮ మిది గూడితే ఒక కాష్ఠ కాలమనబ
డును. అటువంటి కాష్ఠకాలాలు ౮ మిది గూడితే ఒక నిమిష కాల
మవును. నిమిష కాలాలు ౮ మిది గూడితే ఒక కళ కాలమవును
అటువంటి కళ కాలాలు ౨ గూడితే ఒక చతుర్భాగ కాలమవును.
ఆ చతుర్భాగ కాలాలు ౨ గూడితే ఒక అనుద్రుత కాలమవును.
ఆ యనుద్రుత కాలాలు ౨ కూడితే ఒక ద్రుత కాలమవును.
ఆ ద్రుత కాలాలు ౨ కూడితే వొక లఘుకాలమౌను. ఆ లఘు
కాలాలు రెండు కూడితే వొక గురు కాలమవును. ౩ లఘుకాలాలు
కూడితే ఒక ప్లుత కాలమవును. ౪ లఘుకాలాలు కూడితే వొక
కా
కపాద మవును. ఇందుచేతను తాళం నిర్ణయింపబడును. ౪౦॥
ఇక మార్గాల లక్షణం. శ్లోకం॥
చిత్ర చిత్రతరశ్చిత్ర తమో వార్తిక దక్షిణాః।
అతిచిత్ర తమశ్చేతి ప్రోక్తా తాళ మార్గా ఇతి స్ఫుటాః॥ ౭॥ టీక.
చిత్రమనిన్ని। చిత్రతరమనిన్ని చిత్రతమమనిన్ని। వార్తికమని
న్ని। దక్షిణమనిన్ని। అతిచిత్రతమమనిన్ని। తాళానికి ౬ మా
ర్గములు గలవు. అవి యే రీతి నంటేను.
శ్లో॥ అష్టౌ మాత్రాః కళాయాం స్యుః మార్గే దక్షిణ సంజ్ఞకే
వార్తికేతు చతుర్మాత్రా కళా చిత్రే ద్విమాత్రకే
ఏక చిత్రతరే చ స్యాత్ అర్ధ చిత్రతమే మతా
అతిచిత్రతమే మార్గే కళానుద్రుత సంజ్ఞకః॥
టీ॥ దక్షిణ మార్గమందైతేను ౮ మాత్రలు వొక కళ అనుసరిం
చబడినవి। వార్తిక మార్గమందైతేను ౪ మాత్రలు వొక కళ

అనిపించు కొనును. చిత్రమార్గమందైతేనూ ౨ మాత్రలు
వొక కళ అనిపించు కొనును. చిత్రతర మార్గమందైతేనూ
౧ మాత్ర వొక కళ అనిపించుకొనును. చిత్రతమ మార్గమం
దైతేనూ అర్ధ మాత్ర అనంగ ద్రుతం వొక కళ అనిపించుకొ
నును. అతి చిత్ర మార్గమందైతేనూ అనుద్రుతమే వొక కళ
అనిపించుకొనును. మాత్ర యనంగా యేమిటంటేను.
శ్లో॥ పంచ లఘ్వక్షరోచ్చార మితా మాత్రేతి కథ్యతే॥ ౧౦॥
టీక॥ క చ ట త ప అనెడి ౫ అక్షరాలను వుచ్చరించే కాలం మాత్ర
అనబడును. అదెల్ల లఘువు అనుట. మార్గ తాళ కాలప్రమా
ణం క్రియాలవల్ల నడుచును. ఆ క్రియలు మార్గక్రియలనిన్ని
దేశిక్రియలనిన్ని ౨ విధాలై వుండును. ఇప్పుడు మార్గక్రియలకు
లక్షణాలను.
శ్లో॥ తతో వాపో చ నిష్క్రామో విక్షేపశ్చ ప్రవేశనం
చతుర్విధ కళా ఇత్యేవం నిశ్శబ్దాః కథితా బుధైః॥ ౧౧॥
టీక॥ ఆవాపమనిన్ని। నిష్క్రామమనిన్ని। విక్షేపమనిన్ని।
ప్రవేశమనిన్ని। యీ ౪ న్ని నిశ్శబ్ద క్రియలనిపించుకొ
నును.
శ్లో॥ ధ్రువశ్శమ్యా తథా తాళః సన్నిపాతః తథాపరః॥
ఇతి శబ్దేన సంయుక్తాం విజ్ఞేయాశ్చ చతుర్విధాః॥ ౧౨॥
టీ॥ ధ్రువమనిన్ని। శమ్యామనిన్ని। తాళమనిన్ని। సంనిపాతమ
నిన్ని యీ నాలుగున్నూ సశబ్దక్రియలు. మునుపు చెప్పిన ని
శ్శబ్దక్రియలూ యీ క్రియలున్ను లక్షణ గ్రంథము చెప్పెను॥
శ్లో॥ ఆవాపో ఘంతు హస్తస్య తాళ్వ్యాంగుళి కుంచనం
నిష్క్రామోఽథ ప్రసృష్టాలాం చ స్యాత్ అంగుళీనాం ప్రసారణం॥ ౧౩॥

తస్య దక్షిణాతః పాంతాత్ విక్షేప యితి కథ్యతే॥
వివర్తనంచ హస్తస్య త్రివేశాభిముఖస్యచ.
ద్వావేవ హస్తస్య పాంతస్యాఖ్యాటికా శబ్దవాచికః॥
పర్య హస్త విపాంతస్తు శ్లేష శల్యా తాళస్తు వామతః।
హస్త యోఃర్వ్యాఘ యోర్జ్ఞాతః। సన్నిపాంత ఇతిస్మృతః॥
టీ. అరచెయ్యి మిద్దె పట్టివర్ధ మాత్ర హస్తం ముకుళితమ్మని మొ
దలయిన రత్రేళ్లు నన్ను కూర్చి అరచేతిలూనికవంబంది ఆపాద
మనబడును. ఆహస్తమునె అరచెయ్యిక్రిందుగా చేశివేళ్ల
చక్కంగా పంచివట్టు అయినా అది నిష్క్రమమనేక్రియ ఆ
హస్తమునె కుడి వంకకు బయిన్నావట్టు అయినా అది విక్షేప
మనబడును ఆహస్తమునె అరచెయ్యి కిందుగాన్నన్న హస్తమును
ముంజేతిని తిప్పివట్టు యున్న అది ప్రవేశమనబడును ఆహస్త
మునె బటికవేస్తున్న శిఖరహస్తము చేశి దిగువకుంచిపిన
ట్లు యినా అదివ్యవకవమనెక్రియ కుడి అరచెయ్యిబాత
యెడమ అరచెయ్యి ఘూత పడితెను అదిసవ్యమనెక్రియ
యెడమ అరచెయ్యి మీద కుడి అరచెయ్యి ఘూతపడి
తెను అది తాళమనెక్రియ రెండుహస్తాలున్ను సమఘూతగా
పడితెను అదిసన్నిపాంత మనెక్రియ. యిన్ని చేశి. క్రియాలు
నున్ను
శ్లో॥ ధ్రువకాసర్పణా కృష్యా పద్మినీచ విసర్జితా విక్షిప్తా శ్య
పతాకా పతితార్ష్యవిధా క్రియా.
టీక॥ ధ్రువకు సర్పణి క్రిష్యా పద్మినీ విసర్జిత విక్షిప్తా
పతాకా పతితా ఆనెతు యూం - దిన్ని దేశి క్రియలు.
యూక్రియలకులక్ష్మణ గ్రంథము చెప్పను.

శ్లో॥ పశబ్దా ధ్రువకాంక్షే యసర్పణే పామరాంమనే
కృష్ణదక్షిణా తాలయాంత పద్మినిక్షిప్త తధాగతః
విసర్జితలబిం మానత విక్షిప్త కుంచనాం తర్జకాం. బాల్ధ్యగమన
పతితాకరపాతనా.
టీక॥ ధ్రువనిపాత మైనప్రథమక్రియ ధ్రువకమనిపించు కొం
నను. అదితనకు శిజ అరచెయ్యి యెడమ అరచేతిమీద
ఘాతపడితే సధ్రువకమనెక్రియ ఆహస్తమునె అరచెయ్యి
క్రిందుగా చేశి.

శ్రీరామజయం.

పాహి రామదూత జగత్ప్రాణకుమార ॥ప॥
హరినీల శతర వదరశవదన సూనృతనుతారణే ॥అ॥
తరుణారుణ వదనాబ్జ తపన కోటి సంకాశ
కరధృతకనకసుమ పరసుచరణ కలమల ప్రగంధవహ
పోరా సురవరాని కుంభజతనయకృతకార్యా
పారిజాతతరునివాస పవనతుల్యవేగ పావనిజాత
దుష్టగ్రహపతితలోక పావన
వేదశాస్త్ర నిపుణవర్య శివలబ్ధ సతతంవిహం ॥చ॥
కరుణారస పరిపూర్ణ కాంచనాగ సమదేహ పరమభాగవ
తవకేళ్యా
వరదత్యాగరాజనుత ॥ పాహి రామదూత

వీటివలన దిక్కు నాకు వేమైన - - - -

యెవరిల్లు శ్లనే దాసనియాతలం రామ తెమని నే పొద్దుతోటు

అందరివలెనె భువిలోని బాల్యమ్ము లాటలాడుచు గారి మిత్రులు।
ధరను కర్మలను గోరియుంటి దానము కొన్నది వెదెదారి।
రామయ్యా నలుగురిలో నా నాలో మర్మము దెల్పవలెను।
తాంఅర్థకర్మల వద్ద కొంటివు రావు కలుగు ధనము బకు శెలవు।
శిష్యులకై సరి బావనుం వట్టి తను బకాలకై పోస్యముపున।
యెంత నిరాల్పు కన్నిరు రాము యొవరి తాం దెలిపితె తీరుకస్సేరు।
పూలమ్మి బ్రతికినవారు రాజు పుల్లలమ్మి బిల్వ రారు।
అచ్చాలకన నీకు గాదా రావరా యొచ్చ బుద్ధి వీడరాదా
శిష్టదీక్ష రారె త్యాగరాజు నీవాడను వేరె॥

యెందుకు బాధ నయ్యా రామయ్యా నిన్నెందుకు బాదినయ్యా
పొందుగాన నాదరింపదంత నాలుగేళ్ళతెనాటి మంచిరము
లోపింక
బంధిష్టా నా పేయరాదా నిన్నెందుకు బాదినయ్యా॥
ఖాగంశాయ బూనితిఖా వేగమనసా పెట్టె వులబో
బాగుగా నిందు భక్తికై జోగి ముద్ర వేయుదు॥ నిన్నెందు॥
వీమహి మంగలనా డు నారసుధార సమందు నామనసు
రంజి గాను యూ తార నాకదల॥ నిన్నెందు॥
సంధి సాధికి అచ్యుత వరద కృష్ణ హరి యెంచి
మారుమేరు చెప్పు కొంచి పాలి పోయిన్ని వక్క॥ నిన్నెందు॥

పండితాశ్రిత కవీంద్ర పోషక ప్రకట కలకటపు పోషకా
ఖండఖానుడ నగాం నాసురపతి గుండె రభుల్ల మనగం
నరసింహాద్రి దఖండ వెగమున ఖవించి తద్భనక
ఘు

శీర తరవికట రూపమున భూమండల మునాకైనను
మరి యా ఖండలమున ఖత్తైన నాకుండ అఖండ గరుడుఖా,
గురుడు హారాడు వీరలుగ దింపగను నుతింపలరవిదు॥పం॥
పింపరానిమల కమలములసరి గాంపు.
పదములు మకరములు ఖయింపు ఖంఘుయకరికరములనెంపు
నిరుదాండలు కటితటము
కొంపవనయరు దిదానము
పొంచితకంధరము నాఖానడు మెంపగ సుందరము
తనుతరము పంప వదనసదన సానుపద్మము కాక
కను నగువిశాల వక్షము కాంచితము భుముల విరజితన
కృతంబర సుభమున కరనఖములు చంపదతుల శంఖు
చక్ర యుగ కరకరా నధర ఖుఖా రతములమరెను. ॥పం॥
శ్రీరాజిత మణి మయ ఘనతరహారా
వశి మలయు తగశమును ఖారా
కిసల యులప దరము ఘోరా
నలశిభవ తెవి సవిస యాతెటిర సవికాసము.
హరమున నసుగీరుపాండవఢరు ఖారలగ మితీరు
మహోన్నత మేరు శైలబలము పాదినారిక మేరుంగు ఖంగిఖగి
తెరంగు రంగుల।
దూరుమ వెలసిపిత శిఖలను సారెకు మెరసిత గుర్తుటిలా
కారపటుల పటఖటుబు నరహరి కర తరకరాళమును
మునరు॥ పం॥
పారీరతింపగి కలరవిం పరిపారీ
గలతిలసితనిత తనువాడే

హిమకరకర తనరుహాణితీ
దనరినవర హారగని॥
హాటక దనుజునికే టకిసేటి కారకోరి సుతుమతమూనిజు
ము శాయంకిరి
నిజకపట పాటవము నవరవ్యగేంద్ర వడువవు ఘం౦చెని
గనితని బాతతనుహాతు
డాటఘటం చూవ్ ఝళా ఝళా మువ్వాకితికి కటుంబున్ హాను
మద్వారంతావటికలహాకలనగల దర్భైర్య ఘటాంలంగ కనుకలు
గకనుక డువడి॥ పంకితా॥

తల్లి బాలవాక నీకృప ల్యాక మాతంత్రికిదయకల్గని
గుల్లి బలావవపూర్ణేందు వదనబల్లని మతిఖగ తల్లుల్ల బివ
మగనవి॥ తల్లి॥
రావందాపాంచి నీపెద్ద బిడ్డేలుమంబరవునెయ్య బారిత్తులు
హేమేన్నార వింగుల యేమకొంటివని యెంత మాత్రమైన
సంతోషమొందవు॥ తల్లి॥
పృధ్విలోన తల్లి తండ్రుపృతి బాలమతి తేనపృతికిమ్మరా।
మతివంతులకు సేవపృతి యిచ్చునాకు యొగతి లేదు
నీపతిబితి వరాలన॥ తల్లి॥
దురకణాక్షి శక్తినది సైన దేవుని పాలుశాంయక పోతివా
సంకటపడు పిన్న సుతుడని చెప్పవె
వెంకటలితలూ నివేమాల లమ్మగ॥
॥తల్లి బాలవాకా నీకృప లేకవా॥

పున్నాగవరాళి. చాపుతాళము
అత్తవారింటికి అంపేరు వెలావారు అయ్యో యెబ్బునే నేబిశే
తనె
కత్తి కోత గాదు మొగుడే లి చేసునో పొత్తు మరవకుండుతో
యివచ్చెద సామి॥ అత్త॥
వడుకే యివ్వా ళనవచ్చి దలచి నీవు పుడ లి దికుజల బాబ
తారలకు సామి
దుడుకుగా వావూరి దాంత తలకి నీవు పడుచుత నవునా పద
రిరాకు సామిరా॥ అత్త॥
పూరికినే బాయి వున్నపుటికే కైన తీరున అందుండ తీరవా
సామిరా॥
సాకెకుంలూ బావసవతి అత్తతోను
పోరాడి అయినా. ఒకవత్తురసామిరా॥ అత్త॥
తిరిగినే విందాక తిరిగివచ్చెదసామిరా.
అదినా పెయ్యానరి దూరకు సామిరా॥ అత్త॥
గురుతుగా గవామువ్వ ఇలపాలు డావనవి
మరుకోళిగరాడి మువకురా సామిరా॥ అత్తవారింటికి అంపేరు
వరావారగా॥

సావేరిరాగం త్రిపుట
వెంపబిబ్బి రమ్మా వేగ పాపి దండము దిత్యలందరుగూ
డుక
శైశవ కాలకుమ వసుకరి శివెను జాకాకు బడి యుంటినె యాల్
తెలియరాలే॥ వేరాప॥
అత్త పోము కూతారవసా మ్రొక్కితె పెండ్లావని పిలంచనే।

హిమకరకర తనరు తారాటీ
దనలివనర వారిగని॥
పాటక దమములనిక్కే టకి నేటి కారశారి సుతుమంతమానిబి
ము శాంయంకిరీం
నిబికపటు పాటవము వనరవపృగేంద్ర వదువవయ భరింపని
గనితని బాతతనుపాతు
తాంట ఘటం చూచ్ ఘళ ఘళ మువ్వాలకికి కటుంబున్ హేము
మద్దూరుంటాలకిలవాకలనగల దర్శైర్య ఘాతాంలంగ కననుకలం
గకనుకడువడి॥ పంకితా॥

తల్లీ బావకే నీకృప ల్యాక మాతంత్రికి దయకల్గునా
స్త్రుల్ల బలావన పూర్ణేందు వదనబల్లని మతిబగ తల్లుల్ల బిన
మగనని॥ తల్లీ॥
రామదాసుని నీ పెద్ద బిడ్డలమంబరమునేయ్య బారితుపుల
పేమే న్యార బింగుల యేమని అంతమని యెం(త) త మాత్రమైన
సంతోషమొందవు॥ తల్లీ॥
వృద్ధిలాలానతల్లీ తండ్రు సృతి బాల మతి తేనసృతికి మ్మారా।
మతిమంతులకు సేవ సృతి యిచ్చు నాకు యెగతి ఆశ తేదు
నీపతిబితి భూలన॥ తల్లీ॥
దుర్గాక్షి శక్తి నది శ్రైన దేవుని పాలుశాం యక పోతివా
సంకటపడుకిన్న సంతుడని చెప్పవే
వెంకటలితలా నిలీ నూల లమోగ॥
॥తల్లీ బావకే నీకృప తేకదా॥

పున్నాగవరాళి. చాపుతాళము
అత్తవారింటికి అంపేరు వరావారు అయ్యో యెవ్వనే నేమి చే
తును
కత్తికోత గాదు మొగుడేమి చేసునో పొంత్తు మరవకుండు తో
యి వచ్చెద సామి॥ అత్త॥
వదులే యివ్వాళ నన్ను దలచి నీవు పుడమి దిక్కులు బూచి
తొంరలకు సామి
దుడుకుగా వారూరి దాంత తలకి నీ పుడమి బుత నవయునా పడి
రిరాకు సామిరా॥ అత్త॥
వూరికి నే బోయి వున్నప్పటికే కైన తీరున అందుండ తీరవా
సామిరా॥
సారెకు తరాలా వసమతి అత్తతాను
పోరాడి అయినా ఒకవత్సర సామిరా॥ అత్త॥
తిరిగి నే వెందాక తిరిగి వచ్చెదసామిరా.
అదినా పెయ్యాన తిరుగకు సామిరా॥ అత్త॥
గురుతులా గవరా మువ్వ బోల పాలుడా వన్ను
మరుకౌశీ గరాడి మరు వకురా సామిరా॥ అత్తవారింటికి అంపేరు
వరావారు॥

సావేరిరాగం త్రిపుట
మొంస బుచ్చి రంమ్మ వేగ వారి డదంటమ దిత్యులందరు గూ
డక
శైశవ కాంతకుమ నసుకరిగి వెనుచి కాకుబడి యుంటి నెవాల్
చెలియా రావే॥ మోస॥
అత్త భామకు తారనగా మొక్కితే పెంన్యావని చెరించవే।

చిత్తము వచ్చినా మనవానిదె చ్చైద శిక్షల తెమ్మనెనె
గుత్తంపు గుబ్బలు వత్తువతౌనని కొంవగోపనాకిరె జేరెనె
కొంతర్తా కురవ్వనిత్తై బత్తినను దీశి బువ్వ మూది నిలించె నెటూచె
అయరో।। ౧।।
రాము రాజరమణుడు వాల్యశేవను తాలుమరవ్వనుగాపట్టు
కొంటెనె
శామలియుద్ధరము ఆడనాశైతమె కొలకోదిర దనెనె
భావరాజ పొద్దుం పోదూమా విదీవదే తనె పానము శేతొమనెనె
యూవరాలించి నేనుదిదురభావగ బూచి
చేమేమెఱ కాయుదల జెనెతో చెలియ।। ౨।।
నిరురా కంటికిరాదు మెుగపమలు శైతావు వెలతొ యుద్ధరమనెనె
వరలకుండగ ఆగి కౌగిటల యుయ్యపై వంచవత్తనే మెరావిను
మదమంది అంతట నే నెుగాదనుచు పాని మెువశపై కొంటినె
కదశీవరా మవ్య బాపాలడుం తానెవనీ కళలంటనను కూడెనెవా
చెలియరో।।

శంకరాభరణం

బుద్ధి రాదు బుద్ధి రాదు పెద్దల సుద్దుల వినక।।ప।।
బుద్ధి రాదు బుద్ధి రాదు భూరి విద్యల నేర్చినను।। బు।।
ధనధాన్యములా చాల ధర్మమెంతో మూ చేశిన।
నానా చింతా కత్తూలవాకబ వమ్మృత పాపము శాయక।। బుద్ధి।।
మానకా భాగవతాది రామాయణములూ చదివినా
వినా కుతా చరిత మర్మములు తెలియగ గాదకు।। బుద్ధి।।
యాగములజ్యా శించిన భోగములెంతో కలిగినా
త్యాగరాజనుతుడౌ దాసుల చెలిమి శాయక।।బుద్ధి।।

పంతువరాళి రాగము.

పాడెరా దైవం మనసా ।। పల్లవి।।
ఆదివరాటువుతవ్వ దనుజు ను ఆచంద్రార్క ముగా కీర్తి కలిగిన।।పా।।
దండిరక్కసుల దురాశాలు బంచను యూ
ఖండతాబ్ధి సుర కోట్లులకు భూ
మండలజనుల అను పాలంపను కోదండ పాణి రామ తనుతో విలసి
న।। పాడె।। ౧।।
దారి తెలియం తా నే నీ ఆ బ్బులకు భవ
నీరధి దాటించి మోక్షమిచ్చుటకు
నీరజాధరుడు పదేశించె తారక నామమును విలసిన।। పాడె।।
ధాత లినుతుడై త్యాగరాజని
బాత పూజాలాం దిబా గుగ అత్ర దాశ్యాత నా న్వయరూపమును
న్నింబ నీ తాపతి యునిపై రుచి కొందిన ।। పాడెరా।। ౩।।

శంకరాభరణం.

ఏమి న్యాయము నన్ను బ్రోవ యెంతో భారమా।। నాపల్లవి।।
ఏమి న్యాయము।। పల్లవి।।
సామజ రంజ వరదా దనిమునులు సత్కీర్తి గాల్ల తీదానపై।।ఏమి।।
దీనబంధు వని దేవదేవుడని మానఘనుడని
ధర్మాత్ముడనుచు నా నఘునుల కుల గాన మునోదు
బిరాన బ్రోవగ త్యాగరాజార్చిత నాపై।। ఏమి న్యాయము।।

వారధి బంధన వేద వేద్య యదువరా
వారధి చిత్తము నావంటి పాపిపై।। వారధిబంధ।।
మానవిబంధుకైన నీకు నారాయణ

పోయిన్న వయిన్న మేమి పుణ్య రూపమా
దీనరక్షకా శ్రితపారిజాత దానవ దావ లోచన త్యాగరాజ నుతా॥
ఖరహరప్రియ రూపకం॥

చిన్ననాడె నా చేయి పట్టితివి ॥ చిన్ననాడె॥
యున్నదానవి ప్రుడిగము చేకొని
యింతలో నన్ను పాలము చేతువా ని ॥ చిన్ననా॥
యిట్టి వ్యాళ విడనాడు దానవు మును చు వేడుకొందు కాని
యెంచి నా ప్ర వెలయును గంట్లు బాపవె సుగుణాపారి
గొంటదై వరా త్యాగరాజనుత ॥ చిన్ననాడె నా॥

దేహి తవ పద భక్తిం గొప్పలా
దేహి భక్తి అచలాం దయాళే
శాస్త్రించె నీలిత మూల శాపుల త్రిభంగినీ తాత నుత తక
మలా ॥ దేహి॥
కింకిణీ జాలా కౌస్తుభ మాలా కరవంశ నాశారస్తుతి పా
దేహి॥
కుబ్జి నుకూలా కనక కటుకలా లా కురుకుల కాలా కరుణా
లీలాలా ॥ దేహి॥
రాధా లోలా రమ్యక శీలా । రాజీవాక్ష అలి శాలా రాజరా
మ పాలా ॥ దేహి॥

శంకరాభరణం

శంభో శివ శంభో గిరిజా రమణా నయనా ॥ పల్లవి॥
అరుణారుణ కిరణా భాను చరణా రుణ హరణా ॥ శంభో॥

కమనీయ్యాని గవునన్నత సాధు గిరి విహారమహా ॥ శం॥
పవమానాత్ కలితహా లంక పరవరా కారుణ్యానిధీ ॥ శంభో॥
నతజన వసపూత కరపాణి అత త్యాగరాజా ॥ శంభో శివ శంభో॥

అఠాణారాగం.

చలి దాపు త్యాగ వేడితే కలిదాన వనాలు కళ్లతె
కరుణించి యత్నమువే మో ॥ చలి దాపు॥
అలనాడు నీ బారి తైరి గోపాంగనల బాయి చలచీ పాదము
లను పట్టితే వరములొసగు త్యాగరాజనుత ॥ చలిదాపు॥

హరిపై కొలిమైన బడాదికావ । హరిపై కోలు నయుబడా॥
శ్రీహరి లాద వేదు హరి సిరితోడ బప్పాంబు ఖెల్ ఖడాది పావ॥ హ॥
గాలీ బందె సే పా సంకట ములు కమహలే పాంచే బడ దివాన॥ హ॥
హనుమాను జెసె పాసు కర । సాంగరే సాంగరే కృపాదివాన॥ హ॥
కహతకే ఖీరాపున బిహి సాదు హరి చరణ చిత్త బడా దివాన॥ హ॥

జయ జయ శ్రీ రఘురామ సద్గున హృదయార్ణవ సోమ
పద్మనాభుని నా మేను నీ సొమ్ముని వేడుకొంటిని ॥ 1॥
మతి హీనుడనై యలనీ వక్రత పొదలోవకటె ॥ జ॥
ఏపాలనే చేరితి నాధ యివ్వి విన్న దూరితివా ॥ జ॥
నిన్నెవిని మతి చేరి రామ నన్నల యించుడు మ్యారా ॥ 4॥
సనామరావ తు శంఖ కరమా విన్న మసంపంచ సాతమా ॥ 5॥
మాకేమి యావ్వారు లేరు ఖూడ నీకేమి వ్యా యావమంగా నా ॥ జ॥
అదరించను ప్రాంకా యూపే ధము లేక యొందాకా ॥ 2॥
విపరీతము యొంచితే నావ్ మో అపరాధము చేసితేవా ॥ జ॥

పాశ శేదనుచు చలమూనె శైశవ భ్యంభాక్షలవెను ॥౯॥

నీసరివేల్పు లేరు రామ నాసంతి వినుబలేర ॥౧౦॥

తెలుపను యెవ్వరు లేదా నీకలువరములు వినరాదా ॥౧౧॥

పాదములకు వందనము సాష్టాంగ మేల వందనము ॥౧౨॥

త్రాళ్ళభావలు యారత్నాశాలవు ॥ బ్రొల్లమేల్యల నైయుబల్లా ॥౧౩॥

నరవరుతీధరలో నది ॥ కరుణా శ్రీదనగరవతిపా ॥౧౪॥

న్యారపొంచుటకు పొన్న కానుక ॥ పారలవ వ్యాగనీకా ॥౧౫॥

పావనమునీదె సుమ్ము ॥ ఆ ॥ భావావనమునేల కొంపుమ్ము ॥౧౬॥

పాదములె గతి యంటే కలుబంధ తరమగా దంటే ॥౧౭॥

చక్కని నీరూపము నాకు నిరంతరతి నాహృదయమునా ॥౧౮॥

కటకటపాపవరామ మానసిటు తిరుగని శ్రీరాము ॥౧౯॥

ఆశించిన నాపై నీ నీకా సునిందు దయ రాని ॥౨౦॥

సౌభాగ్యము నీవేరారా పద్మనాభా మరవలిరారా ॥౨౧॥

బాలు బాలరఘువీరా నన్నేలుకోర మనసారా ॥౨౨॥

రాజిత [illegible]వనమువదె భూపా త్యాగరాజవినుత మృదుభాషా ॥౨౩॥

యమునా కల్యాణి

నారాయణ హరి నారాయణ హరి నారాయణ హరి నారాయణ
హరి ॥

పస్వరత్మైన ధన్నైశ్వర్యములను నె విశ్వాసించ భూపైశ్వర హరి
హరి ॥ నా ॥ ౧ ॥

కాటి కోటులగని సాటి లేని బలుబ గాదె కులనాసగించుమమ్మటికి
తెడనా ॥౨॥

అవవిశాబాదే కులుగల్గు ధనికుల గాపదేశము తెలుపు ॥౩॥

నాలోని నె వెలుగు ఓక్కటి నీలో భవము విడచ్యా తెలియుదు ॥౪॥

భూలోకములో మేలో చేరు విధి పలుకు నీ గోభూలో తెలియదు ॥౫॥

దూరెవునలకు దూరెరు కడతే తెపనులకు తెరెమనసుకు ॥౬॥

శాంతా జే కిసభు బెరుకలరని యలవెంచని పాండవుల వెల తొందర ॥

దూషణాహారవర భూషణం ఖర్షోగణ శిక్షణ సుగుణాశిక్షణ సన్ను
త ॥౮॥

నారెప్పుడు నీచేత బలుకని వేరె యెవ్వరున్నారో రాఘవ ॥౯॥

ధనవిహీనల దీనహృదాలయ దీనజనావన దానవహంత్రే ॥౧౦॥

మిత్రకాంతికర చంద్ర రవికరసా మిత్రము కోరదు మిత్రతిమిరను
త ॥౧౧॥

నా భూపుల నీ సాధుకతనముతో ఖిండగ త్యాగరాజులముల
రా ॥ నారాయణ హరి నారాయణ హరి ॥

అఠాణా.

విన్నవిన్నపాను యూదెపాము నీకే ఆవిన్నపాను

పన్నగెంద్ర నీపై పమార్కించిన పరమ పురుష భవరోగవైద్య ॥౧॥

వెంటమబా పచెపా యుద్ధ యూమోటివద్దు సామి

ఏమిన్యా రము నే నెరుగక శౌర్య దెంచు వాడక ము యున్నదధ
యంబన్ని ॥ విన్న ॥

రామ రంగధామ నీవు రక్షించు పరంధామ

కాలములాంగ నీవు కోరియున్న నాకొందవతీర్పుకృపతో గో
పాలా ॥ విన్న ॥

చెన్న మీర గాను బాల్య సింహాద్రి రంజని నాను

మొన్నరా నీపై భవలక్ష్మీ ధర యుండి రవణా యణనరసింహ ॥ విన్న ॥

కల్యాణి.

శ్రీ హరి నీదు చరణములన్ నాదు చిత్తమందు నిలుపవె ।

నిలువ నిర్మల చిన్మయ రూపమై వెలసితివి॥
పాహి నందనందన గోపాలరక్షక గరుడ
వాహనా కారుణ్య దైవమ్మ కావవె వేగమె నాథా॥
సత్యనగాని తీరదె యేది కరుణా తేజా
అదరింపగ దాసజనము యామున నీ పాదా
కమలాక్షి శ్రీవారా భక్తుని తీరద వారా
నైశ్శేది మరి యేందుకు కావగ రావా॥ శ్రీహరి॥
ధీర దీనజన మందారా శ్రీలక్ష్మీ మనోహరా
జగన్నాటక సూత్రధారా దిక్కుబిడాడ కదేరా
వేనే మిమ్మే కొలిచిరా వ్యాకరముదెలపవేరా
వేవేగ యిందురారా వేవే నీకు మ్రొక్కెదరా॥ శ్రీహరి॥
ప్రహ్లాద భక్త వరద యంటు లాలించి వంతమునే కనుదేలా
పరమాత్మ్యముల యింపుగ నే నిన్ను తలచా
వేదాంత తత్వమాలా వ్యాల గోపాలబాలా
కుంతీ తనయా పాల సంగుణ శీలా॥ శ్రీహరి॥
వాసా బాలక వగరుధీశా నృసింహా హృషీకేశా
భవబంధవినాశా శ్రీవులాంగ సుకేశా
మంగలవారాయా దాసా రక్షించు వసుధేశా.
మైత్రేయుద యింటికేశా జగదీశ్వరా॥ శ్రీహరి నీవు వరదవు
అని నాదు॥

మధ్యమావతి చాపుతాళం

కేశవ నీ నామకీర్తన కేశవ దాసుల నతిప్రేమ రక్షింతువట నీవు
కేశవ మాంపాహి।
హరే మాం కేశవ మాం పాహి॥ ౧॥

నారాయణా నీ నామమెన్నుదు భక్తి నేమమునతో నారాయణ నీకొక
చిత్తమ్ము॥ నారాయణంపాహి హరే మాం నారాయణ పాహి॥ ౨॥
మాధవ యని నిన్ను మరువరలేని మనుజులకే వేగము హిత భాగ్య
ములిచ్చు మాధవ మాం పాహి। హరే శ్రీ మాధవ మాం పాహి॥ ౩॥
గోవింద యని బాలకాంతి యాడె పాటకే త్రిగుణ వరములు కొందువటే
కీర్తన్న॥ గోవింద మాం పాహి। హరే మాం గోవింద మాం పాహి॥ ౪॥
విష్ణు నీ కథ లెల్ల వీనుల కింపుగ వినెడి సద్భక్తుల వేట విహారగ ఆత్రి
చు। విష్ణో మాం పాహి హరే శ్రీ విష్ణో మాం పాహి॥ ౫॥
మధుసూదన నిన్ను మదిలో నే పూజింతు మాన్యులనెల్ల నేమరక
రక్షింపవటే। మధుసూదన పాహి। హరే మాం మధుసూదన పాహి॥ ౬॥
పదములతో త్రివిక్రమాదయ యిలాదు చక్రపాణి నీకు శరణు వేడి
చేసితి। త్రివిక్రమ ~~పాహి~~ మాం పాహి॥ హరే త్రి॥ ౭॥
వామన యని నిన్ను నేమమునతో బాలాప్రేమను పూజింప
క్రియ మెచ్చుకొని బ్రోచు వామన మాం పాహి॥ ౮॥
శ్రీధరా నిన్ను నా చిత్తాబ్జమున నిల్పి పూజింతు భాగ్యమిం పొంద
నా సంగమున శ్రీధర మాం పాహి॥ హరే మా॥ ౯॥
హృదయము దగ్గన పూజింతు మోక్షమున లోన హృషీకేశ నిన భక్తి
పూజింపు పాలింపు.. హృషీకేశ మాం పాహి॥ ౧౦॥
పద్మనాభ యని పలికిన వారిని పద్మముగా బ్రోచి భాగ్యమొసం
గెటి పద్మనాభ పాహి॥ హరే మాం పద్మనాభ మాం పాహి॥ ౧౧॥
దామోదర యని తలచిన వారిని దయతో రక్షించే ధర్మాత్ముడ
వట। దామోదర పాహి॥ ౧౨॥
సంకర్షణా యని సంస్తుతి చేసిన సంకటములు దీర్చి సాయుజ్య
మొసగెటి। సంకర్షణ పాహి। హరే మాం సంకర్షణా పాహి॥ ౧౩॥

వాసుదేవ యని వర్ణించువారిని వాత్సల్యమున బ్రోచెదవనఘ
సాధుజనవరద । వాసుదేవ పాహి ॥ ౧౪ ॥
ప్రద్యుమ్న యని నిన్ను ప్రార్థించు జనులకు ప్రఖ్యాతిగా బ్రో
చెదము భువదవలు నీవు ॥ ప్రద్యుమ్న పాహి ॥ ౧౫ ॥
అనిరుద్ధ యనుచు నిన్నాశ్రయించిన వారి కాయురారోగ్య
ములను వృద్ధిగా నొసఁగు అనిరుద్ధ మాం పాహి । హరే మాం అనిరుద్ధ
మాం పాహి ॥
పురుషోత్తమ యని నన్ను పూజించేవారి పుణ్యాత్ములఁజేసి పోషిం
తువట నీవు । పురుషోత్తమ పాహి ॥ ౧౮ ॥
అత్యంత లోలలను అధోక్షజా యని నిన్ను అర్చించు వారలకభయ
మిచ్చెటి బ్రహ్మాండ వాదోక్షజ పాహి ॥ ౧౯ ॥ హరే మాం అధో
క్షజ పాహి ॥
నారసింహా యనినయ మొర విన్నతి యింతు నవ్య సుందర మూ
ర్తి నన్నారక్షింపుము ॥ నారసింహా పాహి ॥ ౨౦ ॥
అచ్యుత యని నిన్ను హెచ్చుగ వర్ణింప మెచ్చియిత్తువు చాల
ముక్తి పదవులు । అచ్యుత మాం పాహి ॥ ౨౧ ॥ హరే శ్రీ అచ్యుత
మాం పాహి ॥
జనార్దన దేవ పావన మత మీకు వందనంబు శ్రీ శుభాంగ
మొసగు మాకు జనార్ధన పాహి । హరే మాం జనార్ధన పా
హి ॥ ౨౨ ॥
ఉత్తముడైన ఉపేంద్రుడవని నిన్ను చిత్తమునలో తలచుచుంటిం
తు దేవ । ఉత్తమోత్తమ పాహి ॥ ఉపేంద్ర ఉత్తమోత్తమ పాహి ॥ ౨౩ ॥
హరి నిన్ను పూజింతు హరి నిన్ను వర్ణింతు హరి యనుచు నా పాప
ములు నాశనమౌత ॥ హరి హరి మాం పాహి । హరే శ్రీ హరి హరి

మాం పాహి ॥ ౨౪ ॥
శ్రీకృష్ణ నీకు కేలు మోడ్చి వేడెదనయ్య కరుణాలవాలము
కృష్ణ దేవ తారక నమో ॥ శ్రీకృష్ణ మాం పాహి । హరే హరే శ్రీకృ
ష్ణ మాం పాహి ॥

రామకృష్ణ నామ స్మరణవలని లాభ అధవా పాపనిచే పాపాకెళ ॥
విశ్వాస భక్తిన సద్గురు వచనానీ లాభ అధవ పాపనిచే పాపాకెళ ॥
పంతాలు యనలాం వాంఛి . కీ ॥ లాభ అధవ పాపనీ దేవులారెళ
తుకార్మ్య పాపెళ ॥ ప్రమోద కీర్తనానీ లాభ అధవ పాపనీ దేవులా
రె ॥ ౪ ॥

కమలవాసిని భార్గవీ శ్రీకర నన్ను కరుణతో జూచి బ్రోవవే
కమలాక్షి నిజ రాజీవ మని యమ్మ మృదుపాణి ।
విమలాంగి పికవాణి వినుత బింబాధరే ॥ కమల ॥
కనకరత్న విభూషితే చందనగంధి కమల సంభవ పూజితే ।
సనకాది వందితే సజ్జన సేవితే ఘనకీర్తి భాసితే కవిజన సంస్తుతే
కమల ॥
సకలపాప విమోచనే సుందరగాత్రే సరసిజాయత లోచనే
ప్రకటార్తి భంజనే భక్త పోష పాలనే అకలంక కలనె అమృతా
బ్ధి నందనె ॥ కమల ॥
విద్యుల్లతే యని రాజిని కృష్ణ విమల మానస రాజహంసవే
అపయశ నాశనే అఖిల నవ యౌవని
కాపుట చిత్తైదని ఘన భాగ్యదాయని ॥ కమలవాసినీ ॥

పున్నాగవరాళి

ఎంతని బతిమాలుకొందురా, రామయ్య తండ్రి ఎంతని బతి
మాలుకొందురా॥
ఎంతని బతిమాలుకొందు ఎంత వేడిన కరుణరాదు
ఇంతవు రామయ్య శాస్త్ర మంతము బలవంతము సొమంతమున॥
ఎం॥
పిలువగానె బలుకవేమిరా నీదాసులపై దయాల దీక్షగాదేమి
రా॥
అలుకలన్ని మాని నీదు మొలకనవ్వుల మోము చూపు
రాదు చెలగుచు రామ పలుకుచు మరుద్గులకును మాటాడ
వేమి॥ ఎంతని బతిమాలుదు॥
ఎంకువ రావణుని గాంచితే విభీషణుని మ్రొక్కగానె అభ
యమిస్తివి
ఆకుంచ వశోకనున్నదీకు మాకుంచ పరుట్టాలయెవరు
గావ దక్కతిని మొక్కితిని దేవ వక్కతినా యక్క నయ్య॥ ఎం
తని॥

సురటి రాగం ఏకతాళం

శంకర చింతామణి నాథ చింతు కొం పెరంటకు శరణుగా
యిందుకొస్తె యేవిధ్దు వారిటూరు యేసంసారు సముద్రా
రాలంట
అంకాము మొరవుణ తీరునాస్తె పాటపాతి పారకాయికెరుగం
గా కోరెటు॥ శంకరా॥
పంకజాక్షి కాద్భురాలు చిద్యాస్తె పార్వతీకాం పాద్ధు కెరీరుడి
ద్యాస్తె।

లంకేశుకు కరతు వృఖులయొక్కస్తె లక్ష్మీ దేవికుత్రిహాకుద్ది
ద్యాస్తె॥ శం॥
పాప వనఖల్లారుంకా పుర్తై యెంస్తె వాసుదేవుకు భావసంఖ్యా
హొ ద్యాస్తె
పాసంకు కంఠాంబు హతువగు కెస్తె వరవేరకవి కుప్రసన్నమై
ద్యాస్తె॥ శం॥

పతిత పావన బిరుదు నమ్మి యెంద్దైన నీదు హితవు నమ్మినాను
మయుంటిని.
అతావితంబుగా నంపరసన్నతుల పుట్టు యాదాసవరుల హితవు
గయిది (వ్ర)తమునగ సమ్మత వగుగ ప్లాసమెతె॥ ఎంతని బతి
మాలుకొందు॥

సురటు రాగం ఏకతాళము.

కాటు శేమని మూర్తి పెతుకాశె జనుల పోకృష్ణకాలవముతే
రాయి॥ కాటు॥
ధిట వృద్ధాతో దేవుకు జఖన సాం జ్ఞాంకరె
విటవృతపివ తె తాంకె హాటముత శోవ్వయిరె॥
పటుర బుద్ధి మదుర్కై యికటుర పత్తాననిగకై హాటమ శక్కా
సశాంయి యినగురుతంవము కింహా వశత్వు . రె॥
భాతుంకంత కాలాం శుభాళి పొందవారె
రె బారుద్దీ పొండేతి యేంకెంకెవళుమని
పుళకాక్కా నా వేశతు నివ రావకనాన్నమరె॥ కాటు॥
ఘోరాహా న్నా హరి ఘనంతు మెనాంనారె॥
పరలావకము వారు సావమ్మకు పారు లొందునవారె।

మొరవిని తెంపుకు రాయి మొఱ యేదారా నిలేని॥
పరలోకపు విరోధము పోయి నరకాప్తు తపోయి తెలుపవా॥
నిత్యము మది యేసే తీరు యెంచు నాంకిత అంత్యకాలము
అత్తరుశల మొక్షారె
రిత్తా కల్పిన మాయని వేకారు నే యొకిరి
నిర్వహ కమంది విరాడి దుఃఖపొంత్లై ॥పాపము॥
దెలుపాలి యెకారెత్తి నీ శశలము
అశ్వర ధ్యానపు నిజము దేశపునరె
దేశజనాల మేనాస్తె ఆందేవ్ర వెంకట రమణా
అకొర్ల పాపాలదయదేవిక కోర్కెసుర గమదపయ॥ పాపము॥

మంగళహారతి.

రామ రామ సార్వభౌమ దయాపారా రామచంద్ర
సీతారామ రామ రమా సార్వభౌమ పరాకుశ్రీరామచంద్ర
యీనాస్తె కేం అజ్ఞాము దేస్తె కేం సుగాను రామచంద్ర
అలావాసం నా దాసుడాపారస్తె కేరి మొకొం రామచంద్ర
తోరి మున్ను వుతాల కాధేరి వెను రలుసుమో రామచంద్రా
యి సొదరం రుగాను మొయితె యే భూరుతు మొఱర్ లో
పొయి రామచంద్ర॥
సాస్తి పాపములు కొ నీ సార్థకె లేకి మొరా రామచంద్ర॥
శ్రీ శేతుర్నా నాం కా బుద్ధి దేతు వూయి బాపు శ్రీరామచంద్ర
భూతదయా పారాయణి త్వరక్షించు తురా రామచంద్ర
కాసుకుహ నా పృథు పొ రుయాల శగన్యేశి మి రామచంద్ర
అలికింసార్వ మి దేవుకు మాంత్లె భఖవ శబ దేశి మి రామచంద్ర
ధీరునాస్తె శాకు సంసారము రెశాంతిం ము రామచంద్ర

వై ద్య పాదు సంగతి మిళి రాపా పట్టాభి శ్రీరామచంద్ర॥
శాతర సంపత్తు మన్ను కఫ హారం ముమ్ము
వ్మా గాంపాను, శిరశిర కొండి ఆకు, మంపొ్పు పొను, ధీనసు
కొక డి: వం, యీ మూడు న్ను ౧ తూనికె
ఫలం
అగ్ని శరీరం తూనికె ఫలము. ౬
దువ్వుకృష్ట, అతిమరురు, శీరితేనె గుజ్జు
తొం ఫు - - - - -
యీ . . నల్ల కొండి చెశి వస్త్ర కాళితం చెశి వెల్లం పాపు
పేశి అందులోనె యిద్ద వశతెనె నువ్వు మోని యిం వస్త్ర కాళి
త పొంతి అందు:. తెశి చకర గా కలిపి వెరి గడ్డ కాయంత్
రెయి పగులుతినేది.

. శుభ మంగళం.

రామా రామ రామ సీతారమణ . . . . . .
చెంత రాక యుండుటకు వంచెల . ౧ . రతుకలమో।
మనమే చేమను చు యింత మందమో
రామద . . వను నిపాగ తె వ్వరను చు నగుభా తెలిసిగు లో॥ ౩
కరుణా యీతు నను చు పల్కకరు మా బాల్య వరుసా॥ ౪॥
శశి వుఖనవ్వే చెది యంశమో। నారు వశ మో। ౫॥
రామ యని వెనలిద . . రా యూ। దేవ రాయా॥ ౬॥
యి న్ని వినపము ల శాముది యినామో। మాటవిను మో।౭॥
జే యి దెలవ పెద్ద తెవరు . తేరూ। నింతు పోలా ॥౮॥
పంతి నాను నిమ్ము బాల యుండురె। ఆడు కొండురా॥౯॥
ఖళి ఖళి తవ కర్మ మెంత బలమో। తెక చలమో। ౧౦॥

యులరక్ష జా శాయ తేనికుంలపెరా । వ్యాకులమైరా ।౧౧॥
వశముగాదు త్యాగరాజువరదా కుం. రదా॥ ౧౨॥

పరలు

పసనిప। . . . । పమగమరిపనీ। సాంసాం॥ ౧॥ పసనిప। నిప।
పసరి। పసపనిప। నిపమప। మమప। పమగమప ని। సాం
పపనిప। నిప। దనిపసని। సాంనిసా। మప। మంమప। మమగమ।
ప। ధనిపసని। పసపనిప। నిపమప। మమప। మమగమ।
పనీ। సాంసాం॥ ౩॥ పసనిపని। పసని। పసనిని సాంప। . నిపధ
నిప। మపని పపనిప। నిపమాప। మమపమమ। రిపమ।
మరిస. రిగమప। ధనిప। రిగమరిస। సనిప। మరిసరి।
పనీసాంసాం॥ ౪॥ మమగమపాపప। మపనిప। సనిప। నిపధ
నిసాంప। మపసని। పసనిని। స. . . పనినీ। మాంపమ। మ
పమమ। రిగమ। మరిప। రిగమపారి దనిప। రిగమరిప।
పనిప। రిపమరిపనిపనీ (సాంసాం)॥ ౫॥ పసనీపప మపని। పప
ని। పనిపమ। పప। మగమప। గమపగాంమపపని। పనిప
ని। మపని। పసపనిప। నిపమాప। మమప। మపరిగ। మ
రిప। రిగమప। దనిప। రిగమ। పమమరిప। పనిప। మరిప।
రిపనీ। సాంప॥ ౬॥ మగమప నిపప। సనిప। మగమప। మా
పగమపనిపసని। పనిమప। నినీ। మపగమ। సాంప। మగ
మప। పసని। పనిపసాం। నిని స। పనిప। మానిప। మా. .
మపమమ। రిగమమరిప। రిగమప। దనిప। రిగమ। మ
రిప। పనిప। మరిప। నిపనీ సాంప। ౭॥

పసనిదధప। మపధనీ ధపమ। పాంధాధని। పాంప। పసనిధప।
నిధపమ। గమాపమగరి। పనిధపాం। ధనిసని। గమపమగ
మపధనీ। పధనిసరిస। నిసరిగాంరిసనీ। సరిసనిధప। ధపమ
గరిస। రిగమగా। ధనిసరీ। సనిధపామగరిస। రిగమసరి।
నిధపమాగరిస। పధనిసాంరిగమ। పధనిధనిసరిస। నిధనిస
అల్ల బాలుడు పిల్ల తెలంకనుం చెనె మా పెత్తె లుకల్ల పెట్టిని
ధమెల్ల నతి దెనటు పల్లాదరి సర్వ పల్ల శ్రీకృష్ణుని . .
రిగగమ। మగగరిస నిధని। సరిసనిధని ధప। మగరిసపరు
వె.

నిధనిసరిగమాపధని।
ని అతిగె నెనా తాడవీపె రావని బతె్కనె అనిపరితె।
పాలు పారగు బల్ల పాలు పేశ పం పోల వయాతికి ప్రాశపాయు
నా ఉల బాలుడె॥.
నాతిండుకును కోడత కొంతమున మంన్ను పాకలతేముచెనె
తేక్ష్ణ తోత నరంక వెరంగింపెనె లాపలపె ద్ద తాలక కాలతిని
విడచెనె
పెదరు వారు జేకాకు పడితే బి కోలకలాడగలిది
లాకి వారగ పెద్దమాక జేక్షైనడి ౪ చెం॥
పెడె తెల్లరు వాడుగూడితే దుక తోర నాడగతానాంప్పెనె
దానిఖుడ దూరడ తాల కకుంగ్లు వేదుకలుందారు
ప. దమమమ పాడ। నాడ బాలింపె। నిద్ర।
తెల్ల వారక మనసు పె ఉుఉ్లు ఇంజ్జి పల్ల కొల్లా యగాలిం
చెనె।
మాళల్లాను గిల్ల నిదురతేసెనె

మరచితివా నాటమనవి। రామని।
శ్రీసురవరవినుత యాముడా పక్షిగమనుని
ఆలి పుత్రుల ఆశమాని యాపాల సాగరమందు కుదికించిన
వాని॥ మర॥
ధనధాన్యముల బాలనమ్మి యాదినకరకులపాలపతిశే
తరాముని॥ మరచి॥
సజ్జనసంగతి బాసి యాదుర్జనుల తలగూడి గావించాని చర
కారవింద ఆరము యేచేసే॥ మ॥
[illegible]రామకుత్రమముగాన జిక్కె యాశ్రమారామ వెంకట విరలా
విషదమహాలు.

ముఖారి రాగం

యేమని తెలుపుదుము। యశోద నీకేమని తెలుపుదుము।
యీయదాకడమె మని కృష్ణుని దుడుకులే వరాని తెలుపు
దుము।
రామరామ యిచేసే చిన్నికాపురాము శాయంతె ముసాలు
వాక్కిగను। యిశ
[illegible] నిండ్లు వమపటికి వేళా। తిన్నగ మాచిన్నిరును
యింటికి వచ్చెనే।
దానికి మంచి పండ్లు తీరలయిచ్చెనే। పొన్నులబంత చన్ను
లపై నుంచెనె
మెల్లగ దానికె సన్నలు మూశి తానెంమెల్లి చిన్నెలుచేశి సన్ను
తాంగ్రి వెండిని పవ్వళింపె నటు॥ యే॥
బాల్ళి రానెటికి వేపటి వేళ వచ్చి శపాటమున మూటె తైనె।
తిన్నగ నాడు చాటున దానుండె నేను పుట్టన్న మొబ్బతికె

గంధాటెనె.
అండె యమున్నకాటికి పిటులు వేశి కుండలకు పెద్ద
తుంటూ బాదచి పాలు దూటి పోయనట॥ యే॥
కలికిరాయ మా చెలి ఇలకె మాడవేళ
తెలసి కెకలువేసెనె అద్దమువచ్చి నలువతెత్తి దాచెనె
దానిని మాచి కింకిల వశివచ్చెనె వలపులైశి
ఆలపోకలు కందాని పిలిచి నరావండె
మెలకు తీశినవాని వతెను కౌగిట జిక్కె॥ యే॥
[illegible]లయింటి తాంబ్రి సాబాలగని మరుకెళ్ళికెత్తెంమ్మనెనె
నాలందె మూలమెమ . . . .

శంకరాభ్ర రాగం త్రిపుట తాళం

అమ్మ సింహమ్మ వనెగాళ నమ్మరంగానె రాచిరెనె॥
గమ్మనె సురరాశివలాచ వనమమ్మనె మరుళు పాడిదనం
వమ్మ॥ అ॥
కాశిపీతాంబరకై యల్లి లీళలు పూంకవశ్రీగంధమయ్య
వనంమ్మ.
దెశదెశద పృథవ మాల ధరిశద వాసుదేవను బుద్ధా
రాశిరెశెనె॥ గ॥
శరదల్లి కంకణ జెలకల్లి ముంగరకాంరశల్లి పారికె దసుంబుల
గారంమ్మ।
అరశల్లి కనక కుండల కాలందిగె ఉరణి శయనుబుద
కాచితెనె॥ ఆ॥
కుంకుమకస్తూరి పరిపరినామమ్మ శంకచక్ర వసుధరిదనం
మమ్మ బంకచింపల లెంకయాదు పాడుత

పంకజాక్షన బందగాజిరెనే ॥౩॥
కాళల్లికి రగెజ్జె నీలాంబరావలి నీలవర్ణన నాట్యమాడి
దనంతర్యా
తోయిజెయిరెళజగవమతాలింద షాంబాకరక్షక బందగా
జిరెనే ॥౪॥
హదినారు సావిరగోపెమ్మ కెడెగూడి చతురంగ పగడము
నాడి దనంతర్యా
మదమోహనరూప యెదె యేశుకాస్తుభ మధుసూదన
బందగా జిరెనే ॥౫॥
మూవనమదహింద శకటనకె దహింద గోవర్ధనగిరియెత్తి
దనంతర్యా
భావజనయ్యన బాల శ్రీకృష్ణన గోవిందన బందగాజిరెనో ॥
హంపల్లకస్తూరి నతిలగె విచిత్ర్యా మల్లిగెకుసలవస్త్రవ ధరిసిద
నంతర్యా
పశరెశపట్టెయ పావకాంరవమెట్టి ఉపవరియ శూర బంద
గాజిరెనే ॥ ౬ ॥
తెత్తిపకోటి దెవతెగెశెకూంతి । హత్తావతారవ నెత్తిదనం
తర్యా
సత్యభామప్రియ పురందర విఠలని తావ్యాత్మన బందగాంజి
రెనే ॥ ఇమ్మని యమ్మా ॥

కృష్ణా మాం పాహి । బాలగోపాల కృష్ణా మాం పాహి
నందయశోదనందన దశరథ. దశరథ తనయ ముద్దు వరద ముకుంద
కుందకుందర రదనం ... దితపవకసవంరపాదిముని

వందిబరానందమూర్తి కృష్ణా
పంగభిహితసారంగ్గవరదసారంగ్గి జలజసారంగ్గాభరో
ప్రియపుగ్గశవంతాగ్గజకోటిశ ఖగజలజరదంగపాణి
కృష్ణా ।
పుండరీకనయన నందజపాహనకుండలశమజిమండలవరు
జిత . ద్దయుగామరయంతనమునున్నతతాండవపండితపా
దపద్మా । కృష్ణా .

క్యాపర్యాహంకం । పరావకుబుప్రర్యాహంకం ।
జ్ఞానఖ్యాతిమెయొరాబిన్నయునయనఖ్యాతిమెపాయా
నహర్వా ॥ క్యా ॥
జ్ఞానసంధారసవిమోవహావ మొత్తత్త నిరంజగదైబా
వహావా
బజారుఘంటె బపగురునాథే జ్ఞానకబిరెనామకంరారె ॥
శ్రీరాగలు.
అత్త తెలయార అమ్మ తెలయార
అత్తలూ బ్రహ్మాండము మరియునిదిరా
పండువన్నె లాంటి భాగ్యము నిదిరా
భాగ్యములూ బ్రహ్మాండము నిదిరా
బ్రహ్మాండములలూ పిండాండమునదిరా ॥ అత్త ॥
పిండాండములూ జ్యోతిపంటి యునదిరా ॥ అత్త ॥
ముక్తిపాదనాంకబుకళియునదిరా.
బుకళిలూ పలవాంక ఖకుజెవ్వనదిరా
ఖకుజెలూ పల ఒక యెకుజెవ్వనదిరా

యిరుకులలో ఆనందమిమిడి యున్నదిరా ॥ఆత్మ॥
మెరుపులలో ఫలవంబి పురువు డున్నదిరా
పురువులలో విశ్వఖ్యం యిరువై యున్నదిరా
యిరంపులలో రవిచంద్ర కిరణములున్నదిరా
కిరణములలో ముంబి మెరణములున్నదిరా ॥ఆ॥
తెలివిలలో పల దొడ్డ బిలవు పున్నదిరా
బిలవులలో బంగారు పెల యున్నదిరా
పెల యని చూచితె కలలిమి పున్నదిరా
కలలలో దివ్య(తి) ఘనమదు పున్నదిరా ॥ రాజా ॥

కంటి మై యర్యా కైవల్య ముకమ్మల యుందు మెమ
వింటి మైం యర్యా బ్రహ్మ నాదంపేనుల యుందు
మూడె చూపులలో మె చిన్న యుగరాపమున్నది.
ఆ రూపులలో బ్రహ్మండ మెల్ల వ్యాపించున్నది
పెపలందె పరమపదము వైకై యున్నది
అందురె యుమూపులెని వెలుగు వెలుగు చున్నది. ॥కంటిమై॥
గుండ్ల కెంటి పచువు వక్తి గుమియుచున్నది
గుండ్లు తెల్ల చూడా పరవు గొవ్వమై నది
గండ్ల పద్దము శిలి దొంకటి కావచిన్నది
గుడ్డు గడచి చూడ ముక్తి కాంత యున్నది ॥కంటి॥
మాతికట్టు తుదన నొంక నాతి యున్నది
నాతి నెత్తి పైన నిల బి కోలై యున్నది
కోతి నాతి పైన పరంబ్యోకై యున్నది
వ్యాతి ఖం ను నందు శ్వరుని చూచుచున్నది ॥కంటి మై య్యా

కైవల్యము॥

యిది యిది గో బ్రహ్మం తెలిశితె యిది పరమానందం
యిది యిది గో యని కొందవలు వేశితె మతిలో పల గురు ము
ర్కము తెలిశితె ॥యిదియిది॥
అది గో ఆత్మ యొంట్లైదం భూతమలుకుదురంగ నిలిపితె యి
దురంగ నిలుచును ॥యిదియిది॥
~~అకార~~ ఉకార వృకార మకారములను మండలత్రయములు
మంటిమలు తెలిశితె ॥యిదియిది॥
తత్పద త్వంపద అశిపదములను తప్పక తెలిశితె తానె
బ్రహ్మం ॥యిదియిది॥
పత్తు చిత్తు ఆనందము తెలశితె పరబ్రహ్మం మము తా
నై వెలుగును ॥ యిది యిది॥
యిదియిది గోయని రామంలక్ష్మి కొలల వివారక నమ్మితె ॥యి
దియిది గోం బ్రహ్మం తెలిశితె॥

ముఖారి.

అవధూతు డొరకు రందరా । నరుడా భరలో అవధూతుం డొరకు
రందరా ॥
అవధూతుడనె నాల్గు క్షరార్థ ముఖమం తైన ॥అవ॥
ఆశపాశములుంటు కాశి నిర్వాణ్యు దైశ్శ్వశముంబక పుర్వ బాశ ముశ
పాపనత్రయములు తోచకతా నిరాశ నంబుగ తా పంక్ష్య
విర్భుతోల్ చెల యుంచె ॥ అవ॥
గురువమున మునతత్వమశి మహా వాక్యార్థ మెరిగి
అశవదాభావ మెరుగగానె।

విరత అంగాంగ సమరస రథ సుఖమున శౌరి భావము
మరచి పమసుఖమై యుండైన ॥శివ॥
సంబాత వ్యాతాలు యుట్లు నెకగపువాయు పంచకకర జాత
త్వార్థము తెలసి
పంచవింశతి యాతిగి మరువకామా యుప్రపంచ మెరుగ
కపంచవస్థా తీతుడైన ॥ శివ॥
[illegible] సిద్ధగనమూనలక్ష్య సంధాన మెడయాగ।
పత్తు బత్తైక సమర సాధంద్దై
బిత్తా ఘయంత్రై పూర్ణభావ ధనుభవమున ద్రుష్టి ద్రుష్ట్య
భ్రమ తొలగి సహజానందుడైన ॥శివ॥
అకాశ వాధ్యాషుయు కాశ తావెలి ఎకత్త్రైన యుచేల శిష్యా
మెంగి
అకాశ పంచక ఖ్యాసముల దిబి ఎకాకారమున స్వరూకార రూ
పైనై ॥శివ శు॥
ద్రికముతా కాదు తనకు ద్రోహము లేదు
ద్రిశ యాతానసె సంశయము లేక
ద్రిక ద్రోహములనె పూహ మరచి యొరుకవిందితన్నయ
మై అఖండ రస గారరావైన ॥శి॥
.. యొరుకాకుమరపై మరపూలా ... కాత్త్రై
యొరుగా మరపెరిగి నిజమెరు వాత్తై
ధరలో పరమహంస దేశికోత్తముడైన।
పరమసద్గురు పుత్రరూఢుని పతిసాంట ॥శివ శు॥ తూటాట
రాదూ॥

మాగురతవకీళి కాపాండిరము పెడతెన్ । వగకాడ మవ్వా
పాలుతెల్ల వాకవసుడు ॥మగు॥

విడజార గాజ్జంగి విరుదంద బిడలతోకడు చికుబిపడిపె
వను కరర సరులతోను
విరుదకమ్ముల కేరు విదంర మెుబ్బులతోను తొండరి పదయు
గళవులు తడబడే డునడతలతో ॥మగు॥
సౌరని సాలయని బిలపు సొలప్పు బూపులతోను॥

శ్రీరామ.

పాల్యతిహానవ బిరక్షింపవేమి। కోదండరామ.
మొత్తైన యూపవేమి నేనేయు న్యారమేమి ॥శ్రీరా॥
మరువక నిన్నె నమ్మియుంటి యెంత్తైనగాని పరదైవముల
వెడనంటి.
నీదివ్యనామస్మరణా మెుప్పు డుకేయనుంటి
సతుబ్రృప నిహాపరము దస్సైవా గడని వింటి
యెందున్నైనను సంతోషముల వేరని మునిమనిబాటుముంటి।
. భూతేహాతి గళేకిహావు
అజామిళుని నిరహేంతుకముగ బాల్చిబినావు.
పెలపతికి దయచేత పలువలబ్బినావు నాయాద మేమి
కొంతాలో
గాని వయా యెంత్తైన రాని య్యావాలే॥శ్రీ॥
సకలలోకవనులు నీలోను లోకముల యుకను శ్వసం
తతమును
భ్రందువతుళ నుచుప్రుకటిత చ్ఛుతంలు

సంతతంబు యిత్తి పాదవు యిచ్చిన నన్ను గావకుంటె యెవరుంగా తెరు

గాంచ॥ 3॥

శ్రీరామభూతి జనన్నమములు తొంతన్న జుంటె యీ దేవులయా సంతి నారు

చాలు। యెంతని బత్తి్తవరాలు తెందు నన్నునే।

తాలు శ్రీసంతతపది వలుభాగ్యములు నా దావేంలు జూడక నన్ను

వేలు

కొంచుడే నాకుమేలు సంతోషములు ॥4॥ దాసాంతోం నన పద్మాక్షం

గ॥ సింతతమ్మదివ్యలాస కుక్షి రాజా తరంగా శ్రీ

సీతామనోల్లార యింద్రనీల శుభాంగ శ్రీధరీ చలవాస

సత్వరు శాంతరంగా। శ్రీ వేంకటరామదాస ప్రసన్నకరు

దాసాంగరామతంత్రి॥ 5॥

Copied by

S. E. Krishnama Chari.

12-7-1954.

Compared.

1 S. E. Krishnama Chari.

2 A. V. Santhan Sharma